76STE JAARGANG No. 100172 DINSDAG 21 JULI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao — Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 — Telefoon: Redactie: 23858 — Advertentie: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24399

Bovenstaande foto werd gemaakt bij de opening van het Surinaams Toeristen Bureau in New York. Van links naar rechts: dr J. Einaar, consul van Nederland in New York en mevr. Dorothy Badger, direc-trice van het Surinaams Toeristen Bureau.

K. V. P. - leden tegen hoofdbestuur

Advokaat M.C.A. Rojer: Aktie door infiltranten en scheurmakers op touw gezet

Hedenmorgen diende voor de Rechter in Eerste Aanleg, mr A. M. Roose, onder zeer grote belangstelling van het publiek en van leden van de diverse politieke partijen het door enkele leden van de K.V.P. tegen het hoofdbestuur van deze partij aanhangig gemaakt kort geding. Als gemachtigde van eisers trad op mr dr J. L. A. Visser; voor gedaagden fungeerde praktizijn M. C. A. Rojer.

Mr. J.L.A. Visser: Het gaat om toepassing van constitutionele en democratische beginselen

De heer Visser konkludeerde voor eis overeenkomstig het verzoekschrift en lichtte de eis toe.

De heer Rojer, het woord nemend namens gedaagden, voerde vooreerst een aantal exepties aan. Vooreerst zou de dagvaarding nietig zijn, omdat van enkele eisers de volledige voornamen ontbraken. Aangezien er voorts geruime tijd verlopen is sedert de sommatie van het hoofdbestuur door de eisers om tot bijeenroeping van een algemene ledenvergadering over te gaan en de dagvaarding, ontkende spreker, dat het een geval van spoedeisende aard betrof, waarvoor voorziening in kort geding nodig is. Ook voerde spreker aan, dat niet alle leden van het bestuur waren gedagvaard, zodat hij een beroep deed op de zogenaamde „exceptio plurium litis consortium", waarbij alle leden van een lichaam gezamenlijk moeten worden gedagvaard, daar anders de eis niet-ontvankelijk is. **De dagvaarding zou** vervolgens nietig zijn op grond, dat zij niet zou zijn betekend aan alle leden afzonderlijk. Tenslote voerde spreker als exceptie aan, dat eisers rechtens geen aanspraak kunnen maken op een uitspraak van de rechter, aangezien het hier geen rechts- doch een belangengeschil betrof.

De hoofdzaak vervolgens behandelende zeide de heer Rojer, dat de statuten voorschrijven, dat het **hoofdbestuur** een algemene ledenvergadering kan bijeenroepen. Als onwaar verwierp spreker de bewering van eisers, dat er door nalatigheid van het hoofdbestuur nimmer groepsvoorzitters zouden zijn aangewezen, welke groepsvoorzitters statutair evenens het recht hebben om de bijeenroeping van een algemene ledenvergadering te eisen. Deze groepsvoorzitters waren er wel. Eisers hadden noch statutair noch naar positief recht enige aanspraak. Een besluit van de algemene vergadering, aldus spreker kan niet afdoen aan de statuten.

Hij haalde hiervoor jurisprudentie van de Hoge Raad aan.

De eisers, aldus spreker, vormen een onbeduidende fraktie van het ledenaantal van de K.V.P., dat duizenden bedraagt. Bovendien plegen zij de vergadering niet bij te wonen. Namens gedaagden zal spreker een lijst produceren met handtekeningen van enkele personen onder de eisers, die thans het tegendeel verklaren.

Bovendien zouden er onder de handtekeningen, die onder het verzoek tot bijeenroeping van een al-

IN KORT GEDING

gemene vergadering zijn gezet, er enkele zijn, die door dezelfde personen waren geplaatst, en die dus niet de handtekeningen zijn van de personen, die zij zouden aangeven. Hij vroeg de rechter, dat, **mocht** deze onverhoopt de vordering toewijzen, deze niet uitvoerbaar **zou** verklaren bij voorraad, aangezien dit praktisch de mogelijkheid van hoger beroep illusoir zou maken.

De heer Visser, vervolgens namens eisers replicerende, voerde aan, dat er door de grote spoed wellicht niet alle formaliteiten tot hun recht zijn gekomen. Doch ook al mochten van enkele eisers de voornamen niet volledig zijn genoemd, er bleven genoeg eisers over, waarbij dit wel het geval is.

De „exceptio plurium litis consortium" gaat hier niet op, omdat, aldus spreker ieder op zichzelf kan ageren. Bovendien zijn er de laatste tijd vrij onverwacht nogal wat leden afgetreden. Een exceptie heeft slechts vertraging tot gevolg, daar de zaak toch weer kan worden aangebracht. Dit zijn, aldus spreker, slechts vertragingsakties van de tegenpartij en hij hoopt, dat de rechter deze als zodanig wil behandelen.

Onjuist is, aldus mr Visser de bewering, dat het hier geen geval van spoedeisende aard zou betreffen. Men heeft slechts de nodige sereniteit willen behouden en niet willen procederen voordat alle andere middelen uitgeput waren. Vooral heeft men deze aangelegenheid uit de politieke sfeer willen houden. Men heeft de aktie niet willen laten samenvallen met bepaalde welbekende gebeurtenissen in het openbare leven van de laatste dagen.

Er is een dringende behoefte aan een beslissing. Deze zaak zou voor de gewone rechter weken, ja maanden duren.

Er heeft zich een splitsing gemanifesteerd in het verenigingsleven va de K.V.P., die ongedaan gemaakt moet worden. Het gaat eisers om het goed funktioneren van het verenigingsleven. Niet of hun Inzicht of dat van het hoofdbestuur de juiste is, doch of zij het recht hebben om een vergadering te laten bijeenroepen.

Het verweer, dat niet alle leden gedagvaard zouden zijn, is volgens spreker gedekt, aangezien zij allen aanwezig zijn en dus kennis hebben genomen van hun oproeping. Er zijn herhaaldelijke beslissingen, waarbij bestuursleden in funktie zijn gedagvaard. Dit zijn de zogenaamde kwalitatieve procesvedschijningen. Er is eisers voorts niets bekend omtrent het bestaan van groepshoofden.

De vraag waar het hier om gaat, is of het bestuur verplicht is op verzoek van de leden een algemene ledenvergadering bijeen te roepen, ook indien de statuten daaromtrent niets bepalen.

In de statuten van de K.V.P. staat, dat zij zich zal richten naar „een gezonde democratische grondslag". Sprker drong aan om dit waar te maken.

Dit is een zaak, die het verenigingslevene doch ook het rechtsleven in het algemeen betreft. Het gaat hier, in tegenstelling met de jurisprudentie, welke door zijn tegenpleiter is aangehaald, om toepassing van algemene beginselen van verenigingsrecht, welke geenszins **in strijd** zijn met de statuten. Vervolgens citeert spreker uit een aantal geleerde werken over het verenigingsrecht.

Het betreft hier niet een of twee leden, doch een belangrijke groep (gelach van de zijde van het K.V.P. bestuur) die zich niet kan verenigen met een belangrijk aspekt van het bestuursbeleid.

Pas als de vergadering heeft plaats gehad zal kunnen uitgemaakt worden of het hier een minderheid of een meerderheid betreft, en dan zullen

(Vervolg op pagina 3)

Negatief

Elseviers Weekblad van 18 juli bevat onder de rubriek 'gemengd nieuws' een bericht, dat onder het kopje 'Baantje en Beginsel' het salaris van de Antilliaanse Gedeputeerden in het algemeen en dat van de heer Rosario in het bijzonder onder de loupe neemt.

Het bericht luidt letterlijk als volgt.

Op de eerste vergadering van de nieuwgekozen Eilandraad van Curaçao heeft de heer Rosario voor enige sensatie gezorgd. Het toch reeds zo hete Wilhelminaplein kreeg er nog een schepje verhitting bovenop, toen Zijne Edelachtbare verkondigde dat hij, hoewel hij gekozen was op de lijst van de Democratische Partij, was overgegaan naar de fractie van de Nationale Partij. Enige ogenblikken later zag de edelachtbare heer Rosario zich gekozen tot Gedeputeerde voor de Nationale Partij, een niet zo slecht baantje, want het wordt gehonoreerd met een salaris van — in Nederlands courant — om en nabij de ƒ 30.000. Waaruit men de conclusie kan trekken dat beginselvastheid niet altijd toch voordeliger is.

Tot zover Elsevier.

Er is alle reden, zo komt het ons voor, met gemengde gevoelens van dit gemengde nieuwtje kennis te nemen, nu (opnieuw) blijkt, dat de voorlichting over de Nederlandse Antillen in en naar Nederland bepaald te wensen overlaat.

De heer Rosario is immers niet overgegaan naar de fractie van de Nationale Partij, maar heeft een nieuwe partij opgericht.

Allright, er valt over het besluit van de heer Rosario te discussiëren, maar men gaat naar ons gevoel te ver, zelfs in een rubriek met gemengde nieuwtjes, die wel met een vleugje spot mogen worden gegarneerd, zonder meer maar te stellen, althans te suggereren, dat hier uitsluitend en alleen politiek zou worden gedreven omwille van de pecunia.

Stel U voor dat men dit b.v. ook voetstoots zou aannemen als grondslag van het besluit van mr. I. C. Debrot om tot de Raad v. Ministers toe te treden!

Dit soort berichten, dat de Nederlandse pers de laatste tijd bijzonder gauw en gul uit de pen vloeit, krenkt de Antilliaanse gemeenschap terecht en doet geen goed aan een atmosfeer van positieve verhoudingen binnen het Koninkrijk.

Overigens zij weer eens ervaren dat Antilliaanse honoraria omrekenen naar Nederlandse koers in het goede moederland steeds kreetjes van verrukking en verbazing oplevert, wanneer men geen oog heeft voor ermee gepaard gaande verschillen in levensstandaard, prijsniveau en soortgelijke faktoren.

Atlas-raket met succes gelanceerd

De Amerikaanse luchtmacht heeft dinsdagochtend met succes een Atlas-raket van de basis in Cape Canaveral gelanceerd.

De raket bevat een neuskegel met veel instrumenten die men bij het eiland Ascension (in de Zuid-Atlantische Oceaan) hoopt terug te vinden.

De laatste geslaagde lancering van een atlas dateert van 4 februari. Daarna zijn vijf pogingen mislukt.

Naar ECUADOR en PERU

Tot 1 april 1959 vloog de K.L.M. eenmaal per week van Curaçao via Panama en Ecuador naar Peru en terug; Peru ligt aan de westkust van Zuid Amerika. Aan die westkust liggen, van noord naar zuid, onder elkaar de landen Colombia, Ecuador, Peru en Chili. Sedertdien maakt de K.L.M. de vlucht naar Peru tweemaal per week. Van Curaçao naar Peru en terug stelt de K.L.M. thans een dertigdaags retour beschikbaar voor ƒ 509.—

Onbekend maakt onbemind en de K.L.M. stelde daarom een aantal personen van Curaçao en Aruba die dagelijks in de praktijk met het regelen van passage te maken hebben, in de gelegenheid de eerste nieuwe vlucht van Curaçao naar Peru mee te maken.

Onze eilandgenoot, de heer B. H. Isings behoorde tot dat uitverkoren gezelschap. Hij stelde met name voor de 'Amigoe di Curaçao' zijn belevenissen op schrift, mede ten dienste van verlofgangers, die wel wat meer van de wereld willen zien. De pennevruchten van de heer Isings zullen in vier afleveringen in ons blad verschijnen. Men treft vandaag het eerste artikel aan op pagina 5.

Eerste vrachtschip met kernenergie te water gelaten

Mevrouw Eisenhower zal vandaag (dinsdag) het eerste vrachtschip met passagiersaccomodatie dat met behulp van kernenergie wordt voortbewogen, te water laten. Het schip zal „Savannah" worden gedoopt, naar het eerste stoomschip dat de Atlantische Oceaan overstak. Deze overtocht van Savannah in Georgia naar Liverpool duurde in 1819 29 dagen.

De nieuwe „Savannah" waarvoor mevrouw Nixon, de echtgenote van de Amerikaanse vice-president, veertien maanden geleden de eerste kielplaat legde, is gebouwd te Camden in New Jersey. Het schip meet 21.840 ton. De kernreactor, waarvan de bouw nog niet is voltooid, zal het schip in staat stellen meer dan drie jaar te varen zonder nieuwe brandstof in te nemen.

Volgend voorjaar zullen de eerste proefvaarten worden gemaakt.

Admiraal Earl Mountbatten van Birma heeft zijn nieuwe functie van chef van de defensiestaf in Londen aanvaard. Hij volgt als zodanig luchtmaarschalk Sir William Dickson op.

James Stewart wordt brigade - generaal

De senaatscommissie voor de Amerikaanse strijdkrachten heeft na lang beraad eindelijk haar goedkeuring gehecht aan de benoeming van filmacteur James Stewart tot brigadegeneraal van de luchtmacht-reserve.

De unanieme goedkeuring kwam nadat het Pentagon besloot de acteur in de afdeling public relations te plaatsen ingeval van mobilisatie en niet toe te voegen aan de 15de luchtmacht van het strategische luchtcommando, als stafchef. Zoals bekend heeft James Stewart in de tweede wereldoorlog gediend als piloot van bommenwerpers.

BEIDE PARTIJEN ONTEVREDEN

Op het eerste gezicht moet de letterlijk alles te wensen overlatende verhouding van het Amerikaans verbond van staalarbeiders tot de grote staalbedrijven heel wat moed hebben geschonken aan de **voorstanders van arbeidsovereenkomsten op langere termijn.** Twee enorme machten staan fel tegenover elkaar: de zoveel macht bezittende organisatie der werknemers en de kapitale bedrijven die niet de arbeider naar hun hand blijken te kunnen zetten, doch wel de arbeid naar hun welnemen kunnen regelen. Tussen deze beide grootmachten staat de koopman, die eigenlijk al lang de bui heeft zien aankomen en zijn heil heeft gezocht in een haast onmogelijke opslag van goederen, waarvan de aanmaak door een staking zou worden opgehouden. Bewaren van goederen kost geld, de prijzen der goederen stijgen bij de dag.

Het driejarig contract met de arbeiders in de staalindustrieën werd in 1956 gesloten na een staking van vijf weken; tussen 1945 en 1955 wa-

onze wereld van vandaag

ren er vier andere grote stakingen geweest, waarvan die van 1952 als record kon worden genoteerd: vier en vijftig dagen! Het feit, dat er na 1956 geen staking van betekenis op touw werd gezet, zou inderdaad kunnen wijzen op het belang van een overeenkomst voor langere tijd. Anderzijds moet men zich afvragen of het wel juist genoemd mag worden, dat arbeidsvrede in een groot bedrijf alleen beheerst dient te worden door een contract met de werknemers. Kunnen de industrieën het zich veroorloven afspraken te maken voor lange duur of lopen zij het risico het bedrijf te moeten sluiten omdat zij hun afspraken jegens de arbeiders om de een of andere reden niet meer kunnen nakomen?

Ondanks dit risico geven grote bedrijven er blijkbaar de voorkeur aan de werknemers langere tijd aan zich te binden. De fabrikanten van automobielen begonnen in 1950 met contracten voor vijf jaren en zij schijnen daar wel bij te varen — hoewel nu en dan het gevaar voor een staking de kop opstak. In de staalbedrijven waren dus driejarig overeenkomsten in de mode gekomen en ten aanzien van vele andere grote bedrijven is bekend, dat zij tweejarige contracten met de arbeiders afsluiten. Gezegd moet worden, dat de meeste contracten werden gedicteerd door algemeen gevreesde vakbondsmensen, die hun eisen al hoger gingen stellen.

Overal ter wereld — zeer zeker ook hier op de Nederlandse Antillen — wordt naarstig gezocht naar een middenweg in de gezonde verhouding van baas tot knecht. Het is alleen maar jammer, dat de ene partij

(Vervolg op pagina 3)

CONFERENTIE TE GENEVE

Russisch „onaanvaardbaar" houdt deur voor verdere besprekingen open

De Russische minister van buitenlandse zaken Gromyko heeft maandag op de voltallige vergadering van de Geneefse conferentie het nieuwe westelijke voorstel dat ten doel heeft van de huidige conferentie een semi-permanent orgaan te maken, van de hand gewezen.

In westelijke kringen werd vernomen dat Gromyko zeide zich het recht voor te behouden later meer te zeggen over het westelijke voorstel.

Volgens het nieuwe westelijke plan, dat door de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Herter, werd ingediend en toegelicht dient een dergelijk semi-permanent orgaan het Duitse vraagstuk als geheel te behandelen.

Herter, gesteund door zijn Britse en zijn Franse ambtgenoot, Lloyd en Couve de Murville, noemde Gromyko's voorstel voor een louter Duitse commissie met evenveel West- als Oost-Duitse leden onaanvaardbaar. Volgens Gromyko diende een dergelijke commissie binnen anderhalf jaar plannen voor Duitslands hereniging op te stellen. Volgens Herter zou een dergelijke commissie in een impasse geraken.

De Amerikaanse minister zei verder over het nieuwe westelijke plan dat de conferentie ook aandacht dient te besteden aan uitbreiding van de contacten tussen de twee Duitslanden.

Gromyko schijnt, al bestreed hij het nieuwe westelijke voorstel, de deur te hebben willen openlaten voor verdere besprekingen. Tegen het einde van de vergadering die drie uur heeft geduurd, verzocht hij de conferentie een vorm van onderhandelingen te zoeken, die voor allen aanvaardbaar is en die niet gebaseerd is op de politiek van een van de partijen.

De ministers komen woensdagmiddag om vier uur in voltallige vergadering bijeen.

Diplomatieke waarnemers te Geneve zijn van oordeel dat het voorstel dat minister Herter maandag op de Geneefse conferentie heeft ingediend en dat minister Gromyko heeft verworpen, niet zo onaantrekkelijk voor de Russen is als het op het eerste gezicht lijkt.

Een van de grote moeilijkheden is dat de Russen erop staan dat onderhandelingen tussen Oost- en Westduitsers geschieden op basis van gelijkheid in aantal en in rechten. De westelijken willen dit niet aanvaarden omdat zij het Oostduitse regime niet erkennen.

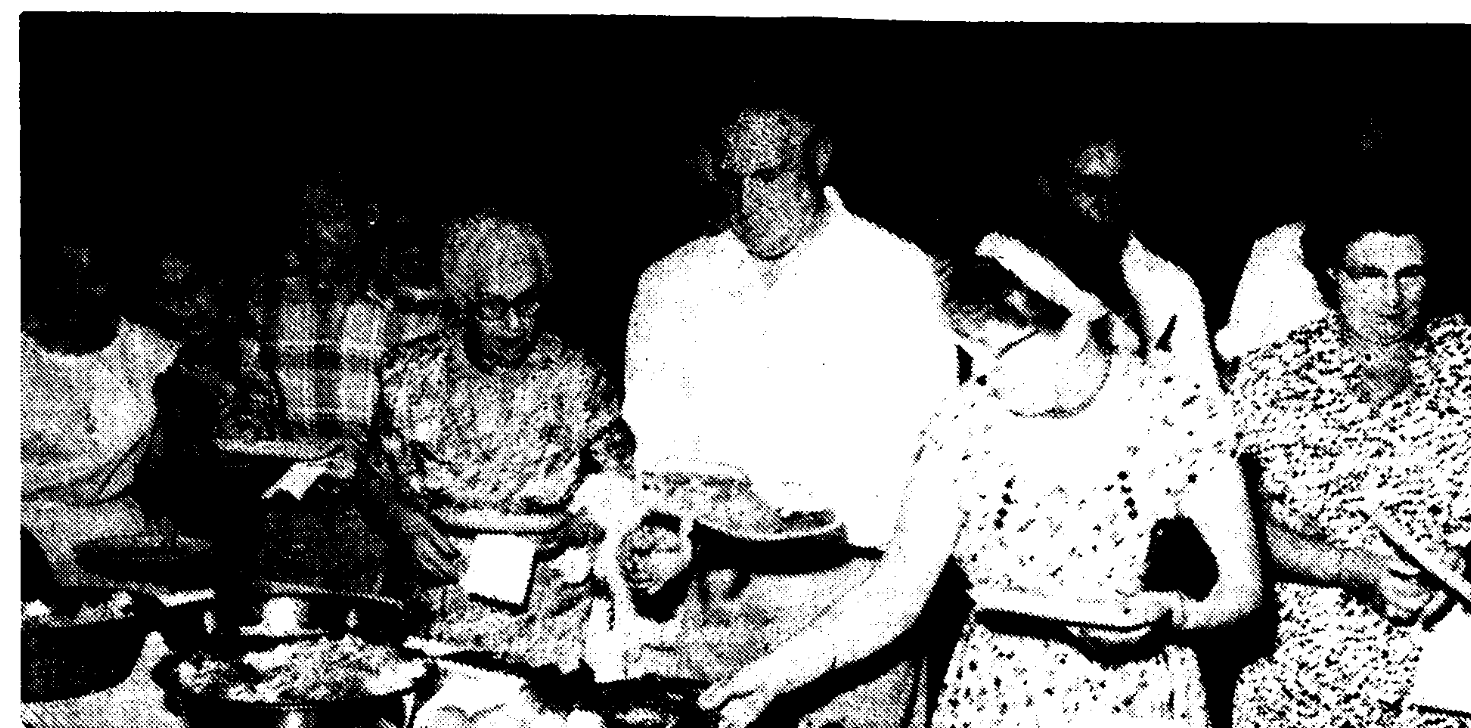
Het westelijke voorstel maakt het mogelijk dat Oost- en Westduitsers onderhandelen als groepen deskundigen. Dat is de positie van de Duitsers op de huidige conferentie. Het lijkt niet zo belangrijk dat de twee Duitslanden evenveel mensen in hun groepen deskundigen hebben, aldus het oordeel van de diplomatieke waarnemers te Genève.

Blanke jury bevindt blanke aanrander schuldig

Een geheel uit blanken bestaande Amerikaanse jury heeft te Raleigh (Noord-Carolina) een 36-jarige blanke schuldig bevonden aan aanranding van een elfjarig negermeisje. De jury verzocht de rechter echter om clementie. Dit betekent dat de betrokkene zijn leven niet in de gaskamer zal eindigen, maar tot levenslange gevangenisstraf zal worden veroordeeld.

Rokken langer

Enkele bijzonderheden zijn uitgelekt over de nieuwe wintermode die de Parijse couturiers voorbereiden voor de shows van 26 juli. Het silhouet wordt langer. Ook de rok wordt enkele centimeters langer. Taille op de normale plaats, gemarkeerd maar nooit ingesnoerd. Kleuren: kastanjebruin en fuchsia. De mantels hebben enorme kragen maar laten de hals vrij. Lichte hoeden voor overdag. Zeer overdadige avondkleding van effen zijde

Bij gelegenheid van het bezoek, dat verscheidene autoriteiten met name uit Venezuela, na de opening van het hotel op Aruba, gisteren aan Curaçao brachten, bood de Antilliaanse Regering des avonds aan het Spaanse Water een openlucht-party aan. Zang en muziek, een koele dronk en hartige hapjes, die op buitenvuren werden bereid, droegen mede bij tot een goede sfeer voor onderling kontakt. Onze foto toont verscheidene gasten en genodigden aan de met veel zwier geïmproviseerde buffetten

Blijkens gegevens van het American Petroleum Institute bedroeg de gemiddelde dagelijkse produktie van ruwe olie in de V. S. in de op 10 juli geeindigde week 6.627.000 barrels tegen 6.279.000 barrels in de overeenkomstige week van het vorige jaar

Voor optreden in Hotel Curacao

Dr. Stanley S. Jacks op Curacao verwacht

Binnenkort wordt in Hotel Curaçao Intercontinental verwacht de befaamde dr. Stanley S. Jaks, die daar op zal treden. Volgens zijn persoonlijke verklaring noemt de hr. Jacks zich zelf geen gedachtenlezer. Tijdens zijn kunst-studie in Berlijn echter merkte hij bij zichzelf zijn biezondere geaardheid op om handschriften van andere personen te schrijven aan de hand van hun verschijning en karakter. Hij werd al spoedig een graag geziene gast in exclusieve hotels in Europa, zoals in Zwitserland, Frankrijk en Duitsland. Later vertrok hij in 1946 naar Amerika, waar hij de ster-attractie vormde voor vele bijeenkomsten en diners. Ook voor President Truman trad hij op. Jacks liet zich zo spoedig mogelijk naturaliseren tot Amerikaans staatsburger.

West-End 7.00 en 9.00:
„God's little acre" (Esclave de la avaricia).
Cinelandia 7.00 en 9.00:
„Hod Rod Girl". In het spaans met engelse tekst.
Roxy
„Professor Basti".
9.00 uur: „Het geheim van dr. Hubner (liebe ohne illusion) in het duits met hollandse tekst.
Royal 9.00
„Mas alla de mombasa" (beyond mombasa).
Toneelgroep '59:
8.30 uur in Societeit Asiento „De humorist".
Curaçaose Camera Club:
Lezing van de heer Bonke over portret fotografie.
Cine-truck:
Heden cine-truck op Santa Rosa.
J.P.F.:
20.30 vergadering bestuur en wijkcommissies.
MORGEN:
West-End 7.00 en 9.00:
„Ford Bowie".
Cinelandia 7.00 en 9.00:
„Bad Boy" (in het engels met spaanse tekst).
Roxy 7.00:
„Professor Basti".
9.00 uur: „wat een Tante".
Cine-Truck:
Heden cine-truck op Buena Vista.
J.P.F.:
20.00 canasta drive olv. de canasta afdeling.
Toneelgroep 1959:
8.30 in Societeit Asiento „De Humorist".

New Yorkse Beurs

De koersdaling op de New-Yorkse effectenbeurs werd gistermorgen voortgezet hoewel de verkoopdruk niet groot was. Rond het middaguur hadden koersdalingen tot een punt of meer de overhand. Vooral Staal- en Oliefondsen waren gedrukt. In de namiddag toonde de markt tekenen van herstel doch verkopers bleken evenmin geneigd de verkoopdruk te doen toenemen. De markt sloot gedrukt. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1200, waarvan hoger 370, lager 613 en onveranderd 217. De aandelenomzet bedroeg 2,5 miljoen en de obligatieomzet dollars 5.250.000. De koersen waren:

American Tel and Tel 80 1/8
Anaconda Copper 62 1/2
Bethlehem Steel 54 1/8
Dupont de Nemours 253
General Electric 80 5/8
General Motors 53 1/2
International Tel and Tel 37
Royal Dutch 41 5/8
Shell Oil 76 1/2
Standard Oil of New Jersey 50 1/8
U S Steel 99 3/4
Canadian Pacific 29 3/8
International Nickel 102 3/4
Royal Dutch Am. Shares 68 bied.
K L M 33
Aluminium Co 111
Dow Jones 654.54.

BALLETFILMS

Zaterdag middag zijn in Roxy verscheidene balletfilm vertoond. Het theatergebouw was zeer goed gevuld.

De films bestonden uit een serie van vier delen, en werden door de heer Cyril Leetz toegelicht. De eerste film liet boeren- en volksdansen uit Moravie zien. Opvallend was de kleding van de ballerina's.

De tweede film had als titel „Op de Spitzen" men zal het Nederlands Ballet onder leiding van Sonja Gaskel. Prachtig was de „Pas de quatre" gedanst door 's wereld beroemdste ballerina's.

Als tweede nummer werd „Dessin pour les six" vertoond een stuk uit het experimentele Nederlands Ballet als derde nummer „Alles om een mantel" en als laatste „Les Sylphydes" een stukje uit het bekende ballet, op muziek van Chopin.

De derde film gaf het ballet de „Noten-kraker" op de muziek van Tchaikowsky, te zien dat in 1892 voor het eerst in het beroemde Maryinsky theater te St. Petersburg werd uitgevoerd. De „Notenkraker is het verhaal van het klein meisje, dat als kerstgeschenk een notenkraker kreeg. Het kind was er dolgelukkig mee. Ze had soms slapeloze nachten. Stilletjes stond ze soms uit bed op en ging naar haar speelkamer om haar notenkraker te zoeken. Tot haar schrik zag ze echter dat de hele kamer vol muizen zat, die om de kraker vochten. Om de notenkraker te bemachtigen gooide Clara, zo heette het meisje, haar slippers naar het hoofd van de muizenkoning, die plotseling in een prins veranderde en haar meevoerde luilekkerland.

In de laatste film zag men een gedeelte uit de „Gayne suite", van Aram Kachaturien. De suite is beroemd om de sabeldans.

In de tweede helft van de film werden een paar dansen van het Meiserjev ensemble vertoond.

Een herhaling van deze balletfilms heeft plaats a.s. zaterdag 25

Amsterdamse Beurs

Van de Internationale waarden die vandaag een goed prijshoudende tot vaste tendentie vertoonden waren AKU's het meest actief. Koninklijke Olies noteerden iets lager. Scheepvaartfondsen waren goed prijshoudend en de cultuurwaarden waren onregelmatig. De staatsfondsen bleven practisch onveranderd. De KLM lening waarvoor gisteren de inschrijving open stond is een succes geworden.

Kon Olie 156.30
Unilever 578 1/4
Philips 648 3/8
Philips pref 250
AKU 379
Scheepvaartunie 133 3/4
KNSM 156 1/4
KPM 123 1/2
Ned Handelmij 255
Nat. Handelsbank 151
HVA 151 1/2
Amsterdam Rubber 92 3/4
Deli Mij 182.25
3% Neder '47 92 11 16
HAL 156 3/4
Walvisvaart 114 1/4
Adamsche Bank 332
HBU cert 255
Billiton 2e 265 1/4
Overz Gas —
Borsumij 70
Lindetevens 141 1/2
Rotterd Bank 300
Curacaose H. mij 175
WM Muller 315
KLM 120.50
Hoogovens 557
Nievelt Goudriaan 126 1/2
Excelsior 119
Ant. Brouwerij 226
Rott Lloyd 137
Stokvis R S 179 3/4
Lening Ned Ant 99 7/8
Bank Ned gem '58'59 99 5/8
Bank Ned gem '57 110
Bank Ned gem '58 104
4 1/4% Nederl '59 97 23 32
ANP - CBS Beursindices 21 7
Intern Concerns 428.38
Industrie 218.37
Scheepvaart 152.80
Banken 188.81
Indon. Fondsen 123.25
Algemeen 297.75

Uitslag Mulo-examens

Van de MULO-examens, gehouden op Curacao op 11, 12 en 13 mei en 15 juli 1959.

Geëxamineerd: 29 kandidaten. Afgewezen: 5 kandidaten.

Geslaagd: 24 kandidaten voor het A-A-examen t.w.: Leslie Leonard Bradshaw, Regina Irausquin, Carmen Lucia Jacobina, Ruthilio Angel Louisa, Anibel Aloisio Paulo, Nelson Richard Sprock, Auro Rosa Jacobina, August Harold Wanner, Etley Roy Wong-Loi-Sing, Arnolda Agustina Antonisia, Faina Beltine Bernabela, Irene Petronilia Chatlein, Gladys Demetria Daal, Greta Christina Maria Demei, Francisca Bertina Iris Marten, Guisela Lucia Maria de los Santos, Maurene Vivianna Marcus, Dorila Bolonia Martha, Maura Timotea Martina, Maelene Escolastica Martis, Noris Gabriela Medema, Gloria Maria Michel, Rosa Sophia Juliana Nieuw, Claverina Philomena Melania Pieters Kwiers.

Van de op 11, 12 en 13 mei en 16 juli 1959 op Curacao gehouden M.U.L.O.-examens.

Geëxamineerd: 29 kandidaten. Afgewezen: 5; Geslaagd: voor het A-examen t.w. Robert Norberto Antonio, Gilberto Antonio Jacobina, Benedicto Fermin Lampe, Cyril Eduard Alex Lane, Edwin Heinrich Maatrijk, Claud Edmund Nicholson, Guillermo Alberto van der Pool, Henk Willem Rhuggenaath, Leo Mendez Chumaceiro, Jubert Ruperto Evertsz, Willem Hendrik Hoogenbergen, Edmund Alexis Hook, Andrew Basilio Payne, Rudy George Spong, Maria Christina Verhoeven, Lourdes Pietersz, Angela Wilfrida Regales, Esther Justina Rojer, Edna Victoria Rosina, Norma Josefa Schoop, Marlene Maria van Thijs, Ester Beatriz Williams, Juliette Marie Wilson.

Geslaagd voor het aanv. A-examen Carlos Manuel Trinidad.

RVD.

Ds. J. Wischut in September naar Curacao

De geref. predikant van Zeist ds J. Wilschut hoopt in september naar Willemstad te vertrekken, om daar tot maart 1960 de vacature te vervullen, die is ontstaan door het overlijden van ds. A. W. Wyminga. Na aankomst van ds Wilschut zal ds D. van Ek uit Venendaal, die deze vacature thans vervult, naar Nederland terugkeren.

Opvoering „School di Amor" te Barber

Na de geslaagde en suksesvolle opvoeringen van het toneelstuk „School di Amor" in Roxy en op Aruba zal de Sociedad Pro Arte Escenico zondagavond 26 juli om kwart voor acht op Barber dit Papiamentse toneelstuk wederom voor het voetlicht brengen. De entree bedraagt ƒ 1,25.

C.C.C. - kwartiertje

In het C.C.C.-kwartiertje, dat hedenavond om kwart over negen via de Curom wordt uitgezonden, spreekt dr J. S. Zaneveld, directeur van het Caraibisch Marien Biologisch Instituut over: „Het leven in een druppel zeewater".

TOPCONFERENTIE IN WEST - AFRIKA

Oprichting van Afrikaanse Statenbond in het verschiet?

Krachtige houding tegen Franse atoomproeven in de Sahara

In een communiqué, dat president Tubman van Liberia, premier Nkroemah van Ghana en premier Sekoe Toere van Guinea zondag hebben uitgegeven en waarin de vorming van een „gemeenschap van onafhankelijke Afrikaanse staten" wordt aangekondigd, wordt ook een beroep gedaan op alle Afrikaanse volkeren, de leden van de Franse gemeenschap inbegrepen en de leden van de V.N. om gezamenlijk stelling te nemen tegen het voornemen van Frankrijk om een kernproef in de Sahara te doen.

Voorts keuren de drie regeringsleiders in het communiqué alle kernproeven af, onverschillig door welk land deze worden gedaan. Zij doen een beroep op het „geweten van alle volkeren ter wereld" opdat er een einde komt aan de produktie en het gebruik van kernwapens.

Men heeft zich i.v.m. de voorgenomen vorming van een „gemeenschap van onafhankelijke Afrikaanse staten" afgevraagd of het hier gaat om een gemeenschap naar Frans model of een soort „gemenebest" naar Brits voorbeeld. Waarnemers in Monrovia zijn na bestudering van het communiqué tot de opvatting gekomen, dat geen van deze beide gemeenschapsvormen gebruikt zal worden. Men wijst er op dat er in de ontworpen gemeenschap geen plaats is ingeruimd voor een overkoepelend orgaan met bepaalde bevoegdheden, terwijl bovendien in de verklaring wordt gezegd dat de eenheid van de onafhankelijke Afrikaanse staten op geen enkele wijze afbreuk mag doen aan de huidige of toekomstige internationale betrekkingen of verplichtingen van de landen die deel zullen uitmaken van de nieuwe gemeenschap.

De waarnemers zijn van oordeel dat de idee van een statenbond de opstellers van de verklaring voor ogen moet hebben gezweefd.

De waarnemers wijzen er voorts op dat de gemeenschap niet beperkt is tot West-Afrika. Premier Nkroemah zou voorstander van deze beperking zijn geweest. President Tubman zou echter van mening zijn dat de problemen van West-Afrika, tenminste voorlopig, niet sneller tot oplossing gebracht kunnen worden dan die van Afrika in zijn geheel omdat Nigeria, Kameroen en Togo nog steeds niet onafhankelijk zijn. Men meent dan ook dat de voorzichtigheid van Tubman de overwinning heeft behaald op het ongeduld van Nkroemah.

Over de rol die premier Sekoe Toera bij het overleg heeft gespeeld, weet men nog niets met zekerheid te zeggen. In welingelichte kringen houdt men het er op dat economische overwegingen hem tot zijn houding hebben geïnspireerd. Zoals bekend liggen de grote ijzerertsmijnen van Nimba in het grensgebied van Liberia en Guinea. Het consortium, waarin Liberia, de VS en Zweden belangen hebben, dat van plan is de ertslagen aan de Liberiaanse kant van de grens te ontginnen, zou zich natuurlijk ook kunnen gaan interesseren voor de lagen die op het grondgebied van Guinea liggen. De zeehaven, die het dichtstbij de lagen in Guinea ligt, is Monrovia, vandaar de toenadering tussen premier Sekoe Toere en president Tubman, zo meent men.

Het vakverbond van Nigeria zal op woensdag een protestbetoging voor het Franse consulaat in Lagos leiden, gericht tegen het voornemen van Frankrijk om in de Sahara een kernproef te doen. Het verbond heeft voorts de boycot van Franse en Zuidafrikaanse goederen aanbevolen. De boycot van Zuidafrikaanse goederen is uit protest tege de rassenpolitiek van Zuid-Afrika.

Senaat van de franse gemeenschap geinstalleerd

President de Gaulle heeft in Parijs de senaat van de franse gemeenschap geinstalleerd. In dit orgaan hebben 185 vertegenwoordigers van Frankrijk, Algerie en andere overzeese gebieden, alsmede 98 afgevaardigden van de twaalf overige republieken der gemeenschap zitting.

De nieuwe instellingen die president de Gaulle in het leven heeft geroepen, zijn nu alle in functie.

De nieuwe senaat zal voorlopig in het Luxembourg, de zetel van de franse senaat, vergaderen.

Senator Humphrey dingt naar kandidatuur V.S. - presidentschap

Senator Hubert Humphrey van minnesota heeft in Washington verklaard dat hij zal dingen naar de democratische kandidatuur voor het presidentschap van de V.S.

Men verwacht nog dat circa zes vooraanstaande democraten zullen vechten voor de kans als democratisch kandidaat in de arena te mogen treden tegen de kandidaat van de republikeinse partij.

De vergadering waarop de democratische partij haar kandidaat voor het presidentschap zal aanwijzen, zal in juli 1960 gehouden worden.

Bioscoopbezoek in Engeland ernstig gedaald

De in 1949 opgerichte maatschappij tot financiering van Britse film heeft het denkbeeld geopperd, dat allen die aan Britse film werken genoegen moeten nemen met minder salaris plus een aandeel in de opbrengst.

In haar jaarverslag zegt de door de staat gesteunde organisatie dat thans zelfs films, die commercieel een mislukking zijn, toch aanzienlijke winst betekenen voor een reeks mensen. In het jaar dat op 31 maart jl eindigde werd een verlies van 222.367 pond geleden, tegen 116.443 pond in het voorafgaande jaar.

Het bioscoopbezoek is van 1.101 miljoen in 1956 gedaald tot 754 miljoen in 1958.

Proefschrift van dr. J.H.C. Hilgers

Ptergygium op het eiland ARUBA

Na promotie Antilliaanse studentenfeest

Het gebeurt niet vaak, dat papiaments-sprekende mensen de smalle Oudemannetjespoort met zijn talrijke kraampjes voor tweede hands boeken, binnengaan om in de Aula van de Gemeentelijke Universiteit van Amsterdam een promotie bij te wonen. Daarvoor zijn er nog te weinig Antillianen in Nederland, te weinig promoties op Antilliaanse onderwerpen en (last but not least) nog te weinig Antillianen (ook in het verleden) die niet vergeten bij hun promoties ook Antilliaans studenten uit te nodigen.

Dr. Hilgers, die in Bandoeng geboren is, had ons wel uitgenodigd; vriendlijk werden wij dan ook door paranymph Drs. Jules de Palm naar onze plaats gebracht. Een prestatie, die vriendelijkheid van genoemde paranymp want het was op donderdag juli bijzonder warm, verschrikkelijk warm zelfs voor mensen in rok-costuums met knijpend-nauwe hoge boorden.

De andere paranymph was de heer R. A. J. Niels, keel- neus- en oorarts en Chef de Kliniek in Leiden. Promotor was Prof. Dr. A. Hagedoorn. Maar laten we alvorens verder te gaan een kleinigheid zeggen van het pterygium. Wie zou ons hierover beter kunnen inlichten dan dr. Hilgers zelf? We lezen dan ook in zijn proefschrift, dat in het Engels is samengesteld, met samenvattingen in het spaans en het Nederlands plus tekeningen, foto's (acht in kleur) en een zeer uitgebreide literatuur-overzicht:

„Het pterygium is een soort plooi van het oogslijmvlies, dat kan voortwoekeren over het transparente hoornvlies en, indien geen operatie plaats vindt, kan leiden tot verminderd gezichtsvermogen en soms tot blindheid. De onbekende oorzaak voor het ontstaan van pterygium, het frequente voorkomen hiervan in de ogen van de bewoners van Aruba en de hardnekkige tendens om na de operatie te recidiveren waren de redenen welke leidden tot deze studie over het pterygium op Aruba".

Hij verdeelt zij proefschrift in drie delen: Deel I beschrijft de klinische aspecten van pterygium, deel II bespreekt de pathologische anatomie ervan en in deel III worden resultaten van 163 pterygium-operaties (naar verschillende methodes) gegeven. Elk deel wordt beëindigd met een discussie en een conclusie.

Vakspecialist neemt deel aan het politieke leven.

De promotie-plechtigheden verliepen zeer vlot. Men ging niet al te diep in op de uiteraard vakspecialistische stof van het proefschrift zelf. Men richtte zijn ogen meer op de stellingen, die in dit geval voor de aanwezige hoogleraren (leden van de Senaat) een bijzondere attractie vormden, daar het merendeel daarvan verband hield met de Antillen, wat hen (zoals een hunner zelf ook bekende) in de gelegenheid stelde hun kennis van de Antillen wat te vergroten.

De eerste aanval betrof de stelling die als volgt luidt:

Het Antilliaans gerepatrieerde landskind met academische opleiding, blijven niet alleen vakspecialist doch neme ook actief deel aan het politieke leven. De hooggeleerde opponens nu zei o.m. dat gezien de uitgebreidheid van het specialisme tegenwoordig, alsook het feit dat de medicus verplicht is zich steeds op de hoogte te blijven houden van nieuwe ontwikkelingen in zijn vak en bij dat alles ook moet trachten aan het geznsleven deel te nemen, volgens hem het actief deelnemen aan het politieke leven (wat ook veel tijd vraagt) haast onmogelijk maakt. Hij begreep overigens ook niet goed waarom er zulk een nadruk werd gelegd op 'landskinderen met academische opleiding!

Met kalme vriendelijkheid wees Dr. Hilgers hem allereerst op het verschil in politieke structuur dat tussen de Antillen en Nederland bestaat. In Nederland, zo zei hij, wordt politiek naar bepaalde ideologiën bedreven, volgens bepaalde systemen. Op de Antillen echter is de persoon meestal belangrijker voor de kiezer dan het Idee. De band tussen kiezer en candidaat is dus persoonlijker en sterker. En de strijd ook natuurlijk wanneer die ontbrandt. Zo kan een leider van partij A naar partij B overgaan en al zijn kiezers met zich meenemen, terwijl het omgekeerde, dat een partij veel van zijn kiezers verliest doordat hij een bepaald persoon in zijn kring opneemt, ook voorkomt.

Belang van het land rechtvaardigt elk overwerk.

Van een academische opleiding wilde hij spreken, omdat van landskinderen met een academische opleiding verwacht mag worden dat zij de breedheid van opvatting en de eruditie bezitten om grote lijnen ten kunnen onderscheiden en scheiden van de individuen en hun (eigen) belangen. Het vele werk, zei de promovendus is zeker geen belemmering: De werkuren van de medicus zijn op de Antillen minder dan in Nederland. Vooral ook omdat het ziekenfondswezen niet zo sterk ontwikkeld is en de artsen op hun spreekuren dus minder patiënten krijgen dan in Nederland het geval is.... Overigens vond hij dat het belang van het jonge land elk overwerk in deze zin rechtvaardigt....

Er was nog een stelling, die betrekking had op de Antillen en die de promovendus kreeg te verdedigen.

Deze luidt aldus: Bij de keuringen gen voor uitzending naar de tropen, behoort naast het speciefieke testen op geschiktheid voor een bepaalde werkkring en het onderzoek op lichamelijke geschiktheid, tevens geschiktheid om in de tropen te leven.

De Promovendus argumenteerde deze stelling door te wijzen op de volkomen andere structuur van de tropen in het algemeen, van de Antillen in het bijzonder. De spanningen die daar voorkomen veronderstellen een speciale soepelheid van de geest. Want ze zijn anders, komen in Nederland niet voor, misschien zelfs in heel Europa niet.

Hij wees in deze op de positie van de Nederlander op de Antillen. Wanneer vroeger een Nederlander naar de Antillen vertrok, dan kwam hij bijvoorbaat in een bevoorrechte groep terecht, wat zijn aanpassing direkt ook veel gemakkelijker maakte. Tegenwoordig is dat anders. Hij zal rekening moeten houden met deze veranderde standing.

factor G. G.

Dr. Hilgers scheen heel goed over zijn stellingen te hebben nagedacht alvorens ze te hebben neergeschreven, want hij wist zelfs direkt enkele wijzen te suggereren waarop de psychische tropentest zou kunnen plaatsvinden. Misschien, zo besloot hij een beetje schertsend, zou men voor deze test een factoor g.g. kunnen instellen: Geestelijk Gezond.

We kunnen uiteraard niet alle stellingen hier in finesses gaan beschouwen. Wel willen we stelling 10 aanhalen omdat wij geloven, dat de bewoners van Aruba er geen enkele bezwaar tegen zullen hebben: Tot bijdrage aan de ontwikkeling van de cultuur in de Nederlandse Antillen, richt men aldaar een Koninkrijks, televisie-zender op.

Antilliaans studenten feest

Tot en met het uitreiken van de doctorsbul door de Rector Magnificus en de receptie in de van professorale portretten overvolle ontvangkamer verliep alles naar eeuwenoude universiteitstradities. Daarna echter niet meer. De na-receptie in een stemming restaurantje aan de Prinsengracht werd volkomen Antilliaans. De persoon van oud Procureur Generaal, de heer L. Kwartsz, die tegenwoordig met zijn gezin in Nederland woont, gaf een speciaal cachet aan dit Antilliaanse samen zijn. Helemaal Antilliaans werd het daar toen Rufo Odor met zijn band binnenstapte en direkt daarna Louis Istatia zijn bongo deed roffelen, dat het niet mooi meer was.

De gelukkige promovendus voelde zich natuurlijk in zijn element, zijn charmante rustige vrouw voelde zich misschien des te gelukkiger omdat zij in de toekomst niet meer diep in de nacht nog koffie zal moeten zetten voor dóór-werkende echtgenoot.

Enfin, temidden van de Rufiaanse walsen en tumbas gelukte het ons toch even een praatje te maken met de pas gepromoveerde. Zo konden wij luisteren naar het verhaal van een jonge man, die nadat hij vanwege de omwentelingen in Indonesie naar Nederland was gekomen, bemerkte dat hij daar nooit zou kunnen wennen. Wel studeerde hij in Leiden en in Amsterdam, maar toen hij klaar was als oogarts, wilde hij weg. Emigreren. Naar Amerika of Canada. Veel keus was er eigenlijk niet Totdat hij de advertentie las: Een oogaarts gevraagd op Aruba. Hij had toen al meubelen gekocht voor Canada, maar solliciteerde voor Aruba. Hij kreeg de betrekking, ruilde zijn meubelen om voor tropenmeubelair en ging. Zijn vrouw volgde hem. Niet voor niets kennen zij elkaar vanaf de schoolbanken! Dat was allemaal in 1953. Nu zijn ze op verlof, maar eigenlijk zo verliefd op Aruba, hun tweede vaderland, dat ze eigenlijk al een beetje uitkijken naar 6 october de dag waarop ze weer naar huis zullen gaan...

Ook met de promotor Prof. Hagedoorn maken wij een praatje. Hij is jong, beroemd en sympathiek, deze professor. Hij houdt bovendien ook heel veel van de tropen, heeft jaren in Indonesie gewerkt. Over de het proefschrift, zowel als over de schrijver ervan is hij vollof. Het werk is uniek zegt hij en wel omdat Hilgers de erfelijkheid van deze ziekte heeft kunnen onderzoeken, dat was egenlijk nog niet gebeurd...

Toen kwam de tijd van gaan. De muziekanten namen hun instrumenten onder de arm, wij het kleine blauwe boekje: Pterygium op het eiland Aruba. Nu heeft het een plaatsje gekregen naast onze andere boeken: een apart plaatsje omdat het een heel aparte waarde en betekenis heeft voor ons: Het is niet slechts een werk dat de Antillen weer eens onder de loupe van de wetenschap brengt en als zodanig de wetenschap dient; het is meer, een blijvende bijdrage voor de handhaving en verdere ontwikkeling van de volksgezondheid van Aruba en daarmee ook van de Antillen in het Algemeen.

Frank Martinus.

Eric de Noorman - De Zwarte Piraat

18—54. — In de lome, vochtig-hete namiddag ligt het binnenplein van Vorons sterkte betrekkelijk verlaten. De mannen hebben de schaduw van de hutten opgezocht, getuige het gelacht en het gerinkel van drinkbekers, dat uit de half-onderaardse woningen opklinkt. Een klein groepje krijgers zit achter de palissade te dobbelen en de spelers schenken niet veel andacht aan Axe, die achteloos in de richting van de poort drentelt. Maar dan treedt een forse, potige krijger hem in de weg.

„Je kan hier niet uit", zegt de kerel nors.

Axe knikt hem vriendelijk toe. Hij ziet in één oogopslag, dat hij wat lichaamskracht betreft, verreweg de mindere is van deze kryger. De enige manier om iets te bereiken, is dus een felle, onverwachte uitval.

„Ik zocht eigenlijk heef Voron", mompelt hij. „Maar misschien kunt gij mij zeggen, hoelang dit oponthoudt nog duurt?"

De krijger haalt de schouders op en zijn aandacht verslapt wat.

„Heer Voron is op jacht ...... hij zal ...... "

Op dat moment treft hem een harde vuistslag van Axe, die ongemerkt iets naar voren geschoven is en met een verbaasd gekreun zakt de wachter in elkaar. ~~Terwijl de~~ krijgers van de binnenplaats woest schreeuwend achter hem aankomen, springt Axe zonder zich verder te bedenken de poort uit en rent de vrijheid tegemoet.

Geen verkoeling tussen Grivas en Makarios

De minister van verbindingen in de voorlopige Cyprische regering, keerd na besprekingen met de voormalige Eoka-leider, Grivas.

Hij zei te hebben vastgesteld dat er niet de minste verkoeling is ontstaan in de verhouding tussen Grivas en Makarios. Hij zei dat „buitenlandse belangen" poogden verwarring te stichten door het te doen voorkomen alsof er een geschil tussen beiden bestaat.

CHROESTSJEF annuleert Skandinavisch bezoek

Het bezoek, dat de Russische premier en partijleider, Chroesjtsjef, deze zomer aan de Skandinavische landen zou brengen, is geannuleerd — zo luidt het bericht, dat hedenmormen vroeg eerst uit Stockholm en later ook uit Kopenhagen de wereld verraste.

Het bericht is inmiddels officieel bevestigd en men verwacht, dat de Deense premier Hansen vanmiddag een verklaring zal afleggen.

Het verrassend besluit van de Russische premier, dat als een bom werkte in de Skandinavische politieke en diplomatieke wereld, is in het geheel niet — voor zover althans op het ogenblik bekend — gemotiveerd.

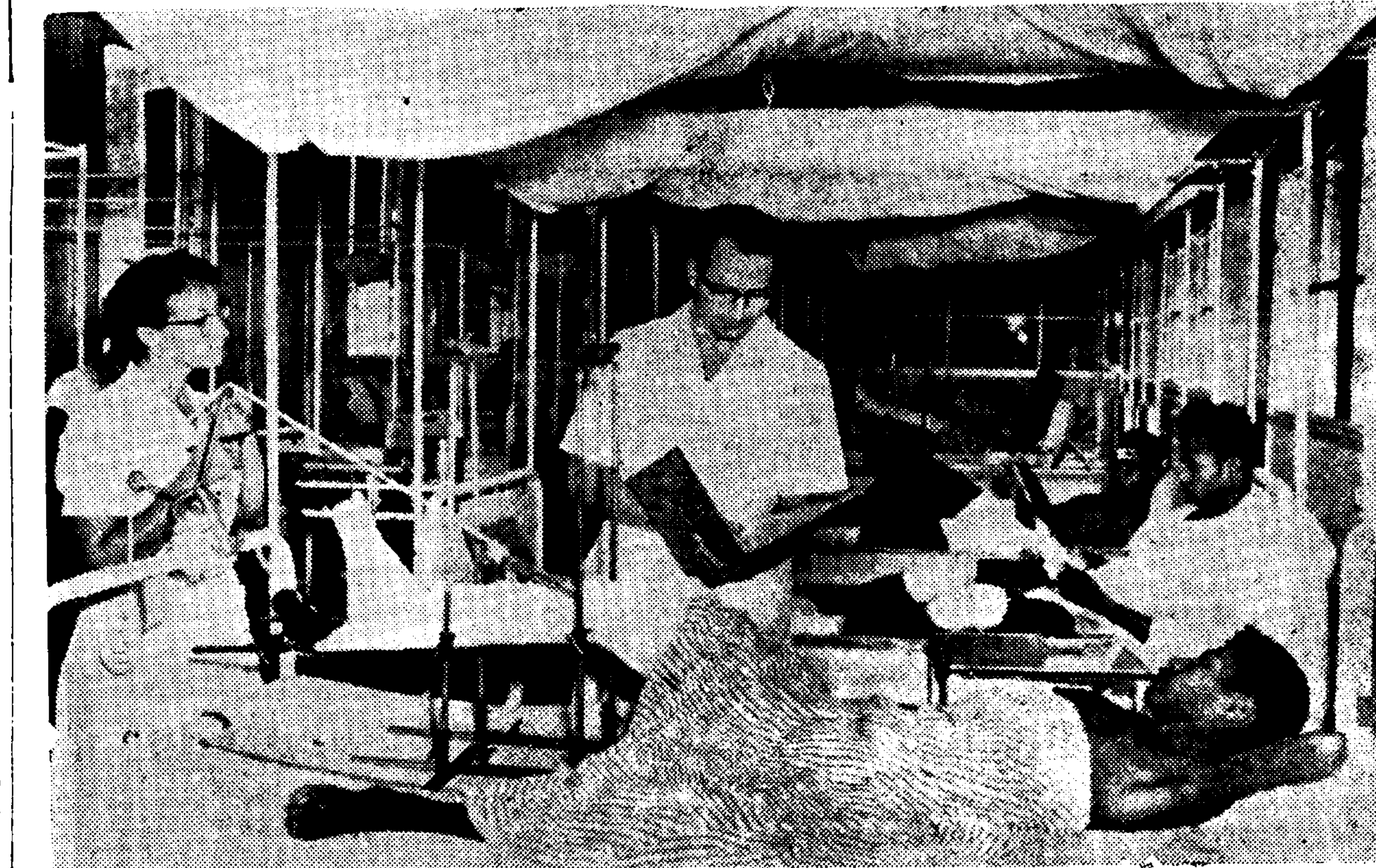
Er heerst in officiële kringen in de Noorse landen een merkbaar onbehagen om deze stap van de Russen. De Deense minister van buitenlandse zaken, Jens Otto Krag, verklaarde, dat de beslissing om zijn reis te annuleren, als een biezonder onaangename verrassing van de zijde van Chroesjtsjef komt. De Deense minister voegde er aan toe, te hopen, dat het bezoek een volgend jaar doorgang kan vinden.

Het Zweedse ministerie van buitenlandse zaken zal vermoedelijk in de loop van de dag een communiqué uitgeven ter zake dit Russisch besluit. Men neemt aan, dat politieke motieven de basis voor het besluit vormen.

Jack Brabham wint de grote prijs van Engeland

De Australiërs Jack Brabham heeft de grote prijs van Engeland, welke race meetelde voor het wereldkampioenschap coureurs, gewonnen met een Cooper Climax en daarmee zijn leidende positie in het klassement voor de wereldtitel aanzienlijk verstevigd. Brabham reed de 36 km in 2 uur 30 min. 11 sec. (gem. 144.647 km uur). Tweede werd Stirling Moss met een BRM, na een scherp duel met de NieuwZeelander McLaren met Cooper Climax, die derde werd. Tot tweemaal toe moest Moss een pitstop maken om banden te verwisselen. De stand voor het wereldkampioenschap is nu: 1. Brabham 27 pnt; 2. Brooks (GB) die te Aintree uitkwam met een Vanwall, maar door motorpech uitviel, 14 pnt. 3. Phil Hill (VS) 9 pnt; 4. Moss en McLaren, die te Aintree beiden de snelste ronde deden, 8½ pnt.

In het begin van juli werd de eerste „buitenlandse" vlucht gemaakt door de luchtvaartmaatschappij „De Kroonduif" op Ned Nieuw Guinea. De tocht ging naar Lae op Australisch Nieuw Guinea. Een aantal gouvernementsambtenaren maakte de tocht mee.

In Hollandia op Nieuw-Guinea is een centraal ziekenhuis geopend. Het wordt het beste in het gehele Zuid Zuid Pacific-gebied genoemd. Bouw en inrichting hebben 2½ jaar in beslag genomen. Opname-kapaciteit is 360 bedden en aan de malaria-bestrijding wordt speciale aandacht besteed. Het zusterhuis biedt plaats aan de direktrice, 23 zusters en ander personeel. Bovendien zijn er 15 dienstwoningen in aanbouw. De totale kosten belopen de 9½ miljoen gulden.

Afzonderlijke besprekingen van regeringsbemiddelaars in de staalstaking

Regeringsbemiddelaars zullen maandag afzonderlijke besprekingen voeren met vertegenwoordigers van de directies van de Amerikaanse staalfabrieken en van de vakverenigingen, om te trachten een einde te maken aan de staking in de Amerikaanse staal-industrie.

Het hoofd van de federale dienst van bemiddelaars heeft gezegd dat afzonderlijke besprekingen met de beide partijen betere resultaten zullen opleveren dan gezamenlijke vergaderingen.

Aan de staking wordt deelgenomen door plm. 500.000 arbeiders.

Slechts weinig waarnemers zijn van oordeel dat het overleg van vandaag de twee partijen veel tot elkaar zal brengen.

Over het algemeen gelooft men dat de staking minstens vijf weken zal duren.

Tot dusverre betekent de staking een verlies van anderhalf miljoen ton staal terwijl de loonderving op 50 miljoen dollar wordt geraamd. De stakers wensen een loonsverhoging van 15 dollarcent per uur met handhaving van een glijdende loonschaal voor de staking, die 5 dagen geleden begon, bedroeg het gemiddelde loon 3.10 dollar per uur

EXECUTORIALE VERKOOP

art. 338-340 Rv

Op vrijdag, de 24e juli 1959, des namiddags te 3.30 uur zal door ondergetekende deurwaarder voor burgerlijke zaken bij het Hof van Justitie der Nederlandse Antillen en bij het Gerecht in Eerste Aanleg op het eiland Curaçao, wonende op gemeld eiland en kantoorhoudende aan het Wilhelminaplein no. 4 alhier, worden overgegaan tot de openbare verkoop van de bij proces-verbaal van ondergetekende van de 2e juli 1959 in executoriaal beslag genomen roerende goederen: t.w.:

twee houten gebouwtjes bestaande uit twee vertrekken en bedekt met zink en eternietplaten gelegen te Ronde Klip no. 67 op domeingrond, een windmolen,

Deze goederen zijn te bezichtigen aldaar te Ronde Klip no. 67 (Westelijk ingang naar landhuis Ronde Klip) tussen 9 v.m. en 6 uur n.m. en worden verkocht bij opbod tegen gerede betaling.

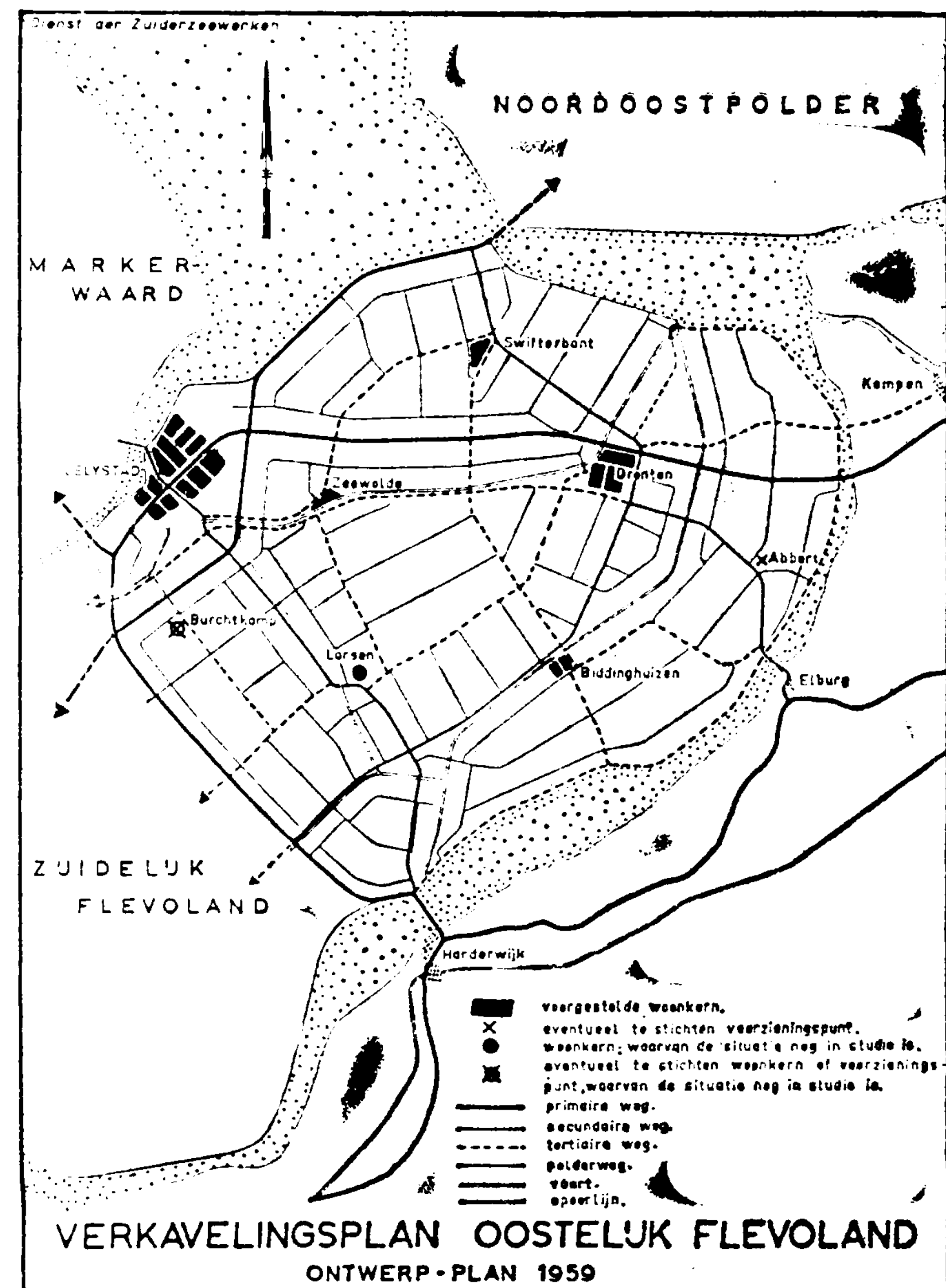
De deurwaarder voor burgerlijke zaken,
C. Z. MERCELINO

Oostelijk Flevoland krijgt 19.000 in plaats van 34.000 inwoners

Aantal dorpen teruggebracht van tien op vier of vijf

(Bijzondere correspondentie uit Nederland)

Kort geleden is bij de Dienst der Zuiderzeewerken ter visie gelegd de nadere uitwerking van het verkavelingsplan Oostelijk Flevoland. Achter dit summiere bericht steekt een boeiende onderneming, de onderneming van het inrichten van een nieuw stuk Nederland. Voor de plannenmakers moet een gebied als Oostelijk Flevoland een fascinerend object zijn. Het biedt grote mogelijkheden, maar tezelfdertijd biedt het ook de kans, dat men die zaken net verkeerd opzet omdat alle deskundigen tezamen één kardinale factor, namelijk de menselijke factor, niet of nauwelijks in de hand hebben. Het aftasten van die menselijke factor heeft er toe geleid, dat de Dienst der Zuiderzeewerken het oorspronkelijke verkavelingsplan voor Oostelijk Flevoland, daterend van 1956, nogal drastisch heeft omgewerkt. Men heeft een aantal dorpen, die aanvankelijk op de kaart voor de toekomst stonden, laten verdwijnen.

Het verkavelingsplan is het plan, waarnaar gewerkt wordt in de modderige brij, die na het droogmalen voor de dag is gekomen. Men heeft dan eigenlijk nog geen bodem; men moet de grond gaan maken. In een samenspel van waterbouwkundigen, bodemkundigen, grondmechanici, hydrologen, landbouwkundigen, cultuurtechnici, sociologen, sociografen, landschapdeskundigen en boshouwkundigen wordt aan het nieuwe land vorm gegeven. De inrichting van de polder omvat het aanbrengen van een afwateringssysteem, van scheepvaart- en landwegen, het aangeven van wooncentra, een globale indeling van het gebruik van de bodem, de verzorging van het landschap, het reserveren van recreatieruimten enz. enz. Menselijkerwijze gesproken wordt hiermee werk gedaan voor eeuwen: de sloot die scheef wordt gegraven, zal voor altijd scheef liggen en juist dit maakt het werk zo boeiend. De bruto-oppervlakte van Oostelijk Flevoland binnen de dijken is 54.200 ha. Men heeft echter niet alleen te maken met dit gebied op zichzelf, maar men moet er ook rekening mee houden, dat de polder te zijner tijd een deel zal zijn van het „Zuiderzeeland", gelegen in het hart van ons land. Nieuwe verkeerslijnen zullen straks door het nieuwe land lopen.

In het plan, dat in 1956 werd vastgesteld, waren naast het gewestelijk centrum Lelystad en het streekstadje Dronten tien dorpen geprojecteerd voor de dagelijkse verzorging van de bevolking. Dit plan is echter sindsdien achterhaald door de ontwikkelingen, die bezig zijn zich op het platteland te voltrekken, ontwikkelingen, die veel sneller gaan dan destijds werd verwacht. Men ziet ten plattelande wat dorpen en afstanden betreft de tendens naar grotere eenheden. De woningnood heeft deze ontwikkeling een tijd lang gecamoufleerd, doch daar waar de woningnood is of wordt opgeheven beginnen de kleinste dorpen leeg te lopen. Tengevolge van de rationalisatie en mechanisatie der landbouwbedrijven vermindert het aantal agrarische werkkrachten per oppervlakte-eenheid. Gelet op deze tendenties heeft men van meet af voor Oostelijk Flevoland gerekend op een belangrijk kleinere bevolkingsdichtheid en op grotere dorpsgebieden dan bij de Noordoostpolder.

De ramingen blijken echter toch nog te hoog te zijn geweest. Aanvankelijk rekende men voor Oostelijk Flevoland op een totale agrarische bevolking, met de verzorgende bevolking erbij, van rond 34.000 inwoners. Nadere studies wijzen echter op een toekomstige bevolking van slechts 19.000 inwoners. De juistheid van deze lagere raming wordt bevestigd door de recente ervaringen in de Noordoostpolder.

Op grond van deze nieuwe prognose heeft men het verkavelingsplan voor Oostelijk Flevoland herzien. Bij handhaving van tien dorpen zouden er te kleine plaatsjes ontstaan met onvoldoende outillage aan onderwijs, winkels, werkgelegenheid, recreatie enz. De structuur van het plan is gehandhaafd, maar het aantal dorpen is teruggebracht: het worden er nu vier of vijf. Lelystad en Dronten behouden hun plaats; daarnaast zijn er vier plaatsen geprojecteerd, waarvan men verwachten mag, dat ze zich tot redelijke dorpen zullen ontwikkelen, namelijk Swifterbant, Zeewolde, Larsen en Biddinghuizen. Misschien komt er nog een vijfde dorp, Burchtkamp, maar men vreest, dat de levensvatbaarheid daarvan slechts klein zal zijn, zodat beter volstaan kan worden met een „voorzieningspunt", omvattend bijv. een paar winkels voor dagelijkse levensbehoeften, een smederij-reparatiewerkplaats-benzinestation en een postagentschap. Als een dergelijk voorzieningspunt is ook Abbert geprojecteerd.

De inrichting van Oostelijk Flevoland gaat voort. Van het wegennet, dat een lengte krijgt van rond 570 km zijn reeds 125 km gereed en aan ongeveer 300 km wordt gewerkt. Achtduizend ha van de nieuwe polder zijn ontgonnen en voor een belangrijk deel bezaaid; men gaat met de ontginning verder in een tempo van 5000 ha per jaar. Minstens zo interessant is het werk, dat de Dienst der Zuiderzeewerken op de achtgrond verricht. Men schuift met toekomstige dorpen op de kaart en men laat andere plaatsen, die gedurende enkele jaren een papieren leven hebben geleid, helemaal verdwijnen. De historici en aardrijkskundiger hebben de namen geleverd: Roggebot en Hoophuizen, Bremerberg en Zelhorst, maar deze aanvankelijk geprojecteerde plaatsen zullen niet tot leven komen. Het blijft bij Swifterbant, Zeewolde, Larsen en Biddinghuizen, plaatsen, die naar het oordeel van de plannemakers met het erbij behorende dorpsgebied zo'n drie- tot vijfduizend inwoners zullen krijgen. Dronten met aanhang kan een stadje worden van bijna 7000 inwoners en Lelystad het centrum van „Zuiderzeeland" denkt men zich in de orde van grootte als Alkmaar. Het is een boeiend bedrijf, dat inrichten van het nieuwe land.

„SRANANTONGO"

● De staten van Suriname hebben besloten de uitnodiging van de staten-generaal aan te nemen om een parlementaire delegatie naar Nederland te zenden. Ook werd besloten dat het gezelschap statenleden begin september naar Nederland zal vliegen. Hoe groot deze delegatie zal zijn is nog niet bekend. Het betreft hier de jaarlijkse kennismakingsbezoeken over en weer tussen de volksvertegenwoordiger van Nederland, de Antillen en Suriname. Elk jaar is een der drie parlementen op zijn beurt gastheer.

● De basketbal bond zal met de J.P.F.-excursie geen team mee naar de Antillen zenden. Het komt de Antilliaanse bonden namelijk ongelegen om nu een Surinaamse bondsploeg te ontvangen. ● Het ontwerp landsverordening tot schenking door het land van een bedrag groot S/ 500.000 aan het r.-k.-Ziekenhuis werd na een enigszins verhit debat tussen de fractieleider der P.S.V., mr C. Ooft en sprekers van de N.P.S.-fractie aangenomen.

Laatstgenoemde sprekers, de leden E. de la Fuente en J. Pengel, meenden, dat met de goedkeuring van deze verordening, een aanvrage van het dioconessenziekenhuis om een gelijk bedrag, niet geweigerd kan worden ● Mr. Eddy Bruma, leider van „Wie Eegie Sani", is dezer dagen als zodanig afgetreden en de leiding van de organisatie overgedragen aan de heer R. van Varsseveld, een der subleiders van „Wie Eegie Sanie" Desgevraagd verklaarde mr Bruma, sedert de oprichting van de organisatie in Suriname namelijk ongeveer drie jaar geleden, met de leiding belast te zijn geweest. Hij acht thans de tijd gekomen om het leiderschap van de organisatie aan een ander over te dragen. Mr Bruma verklaarde als lid de organisatie aktief te zullen blijven dienen ● Twee Amerikaanse cineasten Robert Wayer en Orlando Knudsen, die een reis door Latijns Amerika maken, hebben na Demerara ook Paramaribo aangedaan. De Amerikanen hebben lezingen gehouden voor geinteresseerden van de fotografie. Robert Wayer is van de Ohio State University en Knudsen gradueerde aan de State University Iowa. Zij verlieten Suriname onderdertussen en zijn naar Caracas vertrokken. ● Door het Surinaams museum wordt in samenwerking met de Ethnologische Kring een wedstrijd gehouden in het maken van typisch Surinaams kinderspeelgoed. Niet van nagemaakt winkelspeelgoed, maar kenmerkend bruikbaar indiaans, bosnegers, creools, hindostaans, chinees of javaans speelgoed.

Vice-president Nixon verklaarde van mening te zijn dat de verslaggevers die hem vergezellen op zijn reis door de Sovjet-Unie hun berichten ongeconsureerd kunnen verzenden. Zij kunnen hun berichten vanuit hun hotelkamers vrij en zonder vertraging versturen.

Hollandse Nieuwtjes

Er is weer eens een ontsnapping geweest uit het huis van bewaring in Amsterdam. Een 32-jarige classificeerder zag kans over de muur naar de vrijheid te springen. Hij heeft een spijl van een tralie doorgezaagd. De man had een maand „te goed" en dat was blijkbaar te lang De vrijheid lokte. ● Men kan beter geen juwelen hebben als men in Hilversum woont want daar werden uit een villa voor enkele tienduizenden guldens aan zulke steentjes weggehaald. Mevrouw was op het ogenblik van de inbraak niet thuis. Door middel van een ruitje aan de achterkant verschafte de inbreker zich toegang en het resultaat was niet zo gek. U ziet wel dat het hem juist in kleine dingen zoals spijlen en W C. raampjes zit. Daar heeft men resultaat mee. ● Voor de goede orde vermelden we even dat de dochter van burgemeester van Haal in Amsterdam getrouwd is. Vader was natuurlijk heel trots toen hij getuige was van dit heuglijke feit, dat plaatsvond in het huis waar hij min of meer kind in huis is ● De AVRO gaat meer muziek geven en.. Dat werd tenminster meegedeeld. In het afgelopen jaar is het aantal uren dat aan het gesproken woord was gewijd met twee percent verminderd en die tijd kwam ten goede aan de muziek. Nee dat gaat wel goed daar met de AVRO. ● Het kan verkeren, dat merkte men ook in de omgeving van de Westerschelde. Na een periode van een ernstige golf woedde daar een zuidwester die niet mis was. Tientallen meters dijk werden weggeslagen alsof het niets kostte. De schade aan de zeewering is aanzienlijk en onderwijl zal de zon wel weer schijnen. ● „De Rotterdam" heeft zijn proefvaart gemaakt. Om het poetisch te zeggen kunnen we vaststellen dat het nieuwe vlaggeschip voor de eerste maal het zilte dat geproefd heeft en het ziet er uit dat het ziet wel goed smaakt.

Alles verliepen naar wens en in september gaan de vlaggen in Rotterdam weer eens uit. Men raakte er aan gewoon in die bedrijvige stad. ● Een minder mooie gewoonte is het wanneer chauffeurs achter het stuur gaan zitten terwijl de drank is in de man. Die Rotterdamse chauffeur deed dat het anders goed.

Hij nam bij zijn werkgever een vrachtauto weg en richtte in Overschie een grote ravage aan. Het eerste slachtoffer werd de muur van een begraafplaats, daarop pikte hij de bascule van de brug bij Zweth en tot besluit nam hij naar meteen nog twee personenauto's, terwijl het geheel besloten werd met een oplegger die zo'n fikse klap kreeg dat hij door een onbewoonde woonwagen vloog. Afijn er is weer werk aan de winkel. ● De zure morellen zijn door onze neus geboord. De eerste oogst van 2500 kg. werd in Kapeele Biezelinge op de markt gebracht en geveild. De hele voorraad gaat naar Belgie. Het is wel zuur, maar waar. ● Vanaf 16 juli tot october kan men met een janplezier de bezienswaardigheden gaan bekijken tussen Sprokkelenburg en Bemmel.

U kunt het in Uw vacantie-programma opnemen. ● Dat was me anders een waar zwemfees in Apeldoorn. In het gemoderniseerde Kristalbad toonde de „frele Schiedamse zwemster", aldus ons nieuwe lijfblad- dat zij nog steeds de beste vrije-slagzwemster is van Europa. ● Er kan blijkbaar toch nog wel iets goeds komen uit Schiedam.. Trouwens die blonde Friezin-Sita Posthumus-mag er ook zijn. We hebben in principe nooit geen voorkeur gehad voor blondjes, meer voor blauwtjes. En dan hebben wij U nog niets verteld van die „glanzende verrichtingen" van Wieger Mensonides. Die kwam „binnen reikafstand van het woord van de Rus Koleskinof" en dat allemaal op zijn verjaardag. ● En tot besluit van het geheel kunnen we U vertellen dat de appelen weer aan de bomen hangen en zover gerijpt zijn dat de oogst kan beginnen. Maar ook hier heeft men alles goed geregeld en ze moet de doorsnede groter zijn dan zestig milimeter en mag de appel niet grasgroen zijn, doch een beetje geel. Het zit echter snor en de eerste appelen zijn op de markt gebracht.

NIXON bezoekt Siberië

De Amerikaanse vice-president, Nixon, zal tijdens zijn bezoek aan de Sowjet-Unie Moskou, Leningrad en vier steden in Siberie bezoeken, zo is zaterdag in Washington officieel bekendgemaakt.

„Bijzonderheden over te bezoeken instellingen zullen bekendgemaakt worden nadat Nixon in Moskou in de gelegenheid is geweest besprekingen te voeren over verschillende nog hangende verzoeken voor bepaalde bezoeken".

Vice-president Nixon en zijn echtgenote zullen woensdagavond uit Amerika vertrekken in donderdarmiddag in Moskou aankomen.

Vrijdag zal Nixon de Amerikaanse Nationale tentoonstelling in Moskou openen.

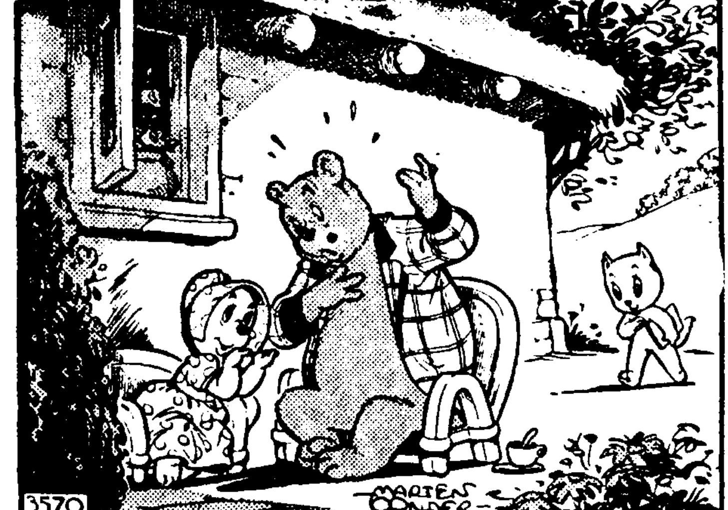
Nieuwe regering in PERU

Pedro Beltran, gewezen Peruviaans ambassadeur in Washington, heeft zaterdagavond jl. een nieuwe regering gevormd, waarin hij zelf premier en minister van financiën is.

Op Beltran werd begin juli een beroep gedaan om een nieuwe regering te vormen nadat zijn voorganger Gallo Porras, eveneens premier en eerste minister, vorige maand was afgetreden.

Het aftreden van Porras was het gevolg van krachtig verzet tegen zijn belastingpolitiek en een voortdurende waardedaling van de Peruviaanse munteenheid.

TOM POES EN DE KIEKVOGEL

3570. — Heer Bommel was na een lange wandeling uitgeput bij het huis van zijn buurvrouw terecht gekomen. Daar bleef hij staan en vestigde een droeve blik op juffrouw Doddel, die van de najaarszon genoot.

„Wat toevallig", prevelde hij. „Ik was in gedachten verdiept, zodat ik niet op de weg heb gelet. En nu ben ik hier. Vreemd!"

„Ach, gekkie", zei de buurvrouw, „wat is daar nu vreemd aan? Kom hier zitten, dan krijg je een kopje thee van me. Wat is er met je? Je ziet er zo grieperig uit."

„Het is geen griep", zei heer Ollie plaatsnemend. „Ik ben gekiekt en nu moet ik beroemd worden!"

En nu vertelde hij op smartelijk toon alles wat er gebeurd was.

„Ik weet niet wat er nu zal gebeuren", zo besloot hij. „Maar je moet bedenken, dat ik dit offer voor jou gebracht heb, Doddeltje! Dus wanneer ik ...."

Hij zweeg, want Tom Poes stapte nu het tuintje binnen.

„Ik kan die oude Hocus onschadelijk maken!" riep hij uit. „Hier heb ik een foto van Kiekvogel en hem en daar kan ik die twee beroemd mee maken. Maar dan heb ik hulp nodig. Ik moet die oude uit zijn uitgeverij lokken om een blad te kunnen drukken."

Heer Bommel moest dit een tijdje overdenken, doch toen klaarde zijn gelaat plotseling op.

Ontroerd kwam hij overeind.

„Dat is knap gedaan", jonge vriend", sprak hij. „Ik had het zelf kunnen doen, als je me volgen kunt. Maar natuurlijk ben ik je man! Samen zullen we die oude schurk zijn streken betaald zetten!"

LIMA, trefpunt van oude en moderne cultuur

Het was zo geregeld, dat ik niet tegelijk met de groep genodigden in de avond van 4 april naar Curaçao zou terugkeren, doch voor eigen rekening eerst 15 april uit Peru zou vertrekken en dan nog drie dagen in Equador zou vertoeven. Op grond van de in die tijd opgedane ervaringen kan ik alvast de verzekering geven, dat men gedurende een verblijf van 30 dagen in Peru ontzettend veel kan zien en zich geen ogenblik verveelt.

Des morgens vroeg meldden wij ons vol verwachting op Hato bij de heer Stoppelaar, de districtsvertegenwoordiger van de K.L.M. in het Caraibische gebied, onder wiens leiding de tocht zou worden gemaakt. Doordat het toestel uit Amsterdam enkele uren vertraging had, vertrokken we enkele uren later van Curaçao dan was bedoeld. Bij de K.L.M. geldt nu eenmaal steeds „safety first", men neemt geen enkele risico en daar weegt he ongemak van vertraging ruimschoots tegen op.

We vlogen vanaf het Dr. Albert Plesman vliegveld over Willemstad en het duurde toen niet lang of de super-constellation lag volkomen rustig met een snelheid van 450 K.M. per uur op 4000 meter hoogte. Na enige tijd werd de Colombiaanse kust zichtbaar. Uitgestrekte vlakten doorsneden met grillig kronkelende rivieren gleden langzaam onder ons door. We kregen een prachtig uitzicht op de besneeuwde toppen van de Colombiaanse Sierra Nevada. Daarna ging het weer over de blauwe Caraibsche Zee, naar Panama. Na drie uur vliegen konden we ons verpozen op het vliegveld van de stad Panama, met het mooie stationsgebouw, waar oude bekenden van de K.L.M. ons al stonden op te wachten. Niet lang duurde de pauze, voor ging het weer, een tocht van opnieuw drie uur, grotendeels over de wateren van de Grote Oceaan, naar de zeehaven Guayaquil in Equador. Statig daalde de super-constellation, langs een berg die ter wille van de cement-industrie gedeeltelijk was afgegraven, op het vliegveld. In het kleine stationsgebouw werden wij hartelijk ontvangen door de daar gestationeerde K.L.M. vertegenwoordiger de heer De Koning, die mij bij voorbaat alle mogelijke hulp toezegde voor mijn drie daags verblijf in Equador tijdens mijn terugreis.

Het monument ter ere van Pizarro, de veroveraar van het Inca-rijk.

Prachtige kathedraal; gezellige winkelstraten; schildwachten met gouden helmen en een voortreffelijke keuken

De laatste trip van drie uur voerde naar ons einddoel Lima, de hoofdstad van Peru. Omdat we later van Curaçao waren vertrokken dan oorspronkelijk in de bedoeling lag, werd het diner aan boord geserveerd, zodat wij daarmee in Lima geen tijd zouden verliezen en direct het voor ons uitgestippelde programma zouden kunnen afwerken. Het was een volledig en smakelijk diner dat op de handig aan onze stoelen bevestigde tafeltje werd geserveerd.

Des avonds daalden wij na een rondvulcht over het prachtig verlichte Lima op het grote vliegveld van die stad, waar de heer De Mulder, de K.L.M.-vertegenwoordiger, ons verwelkomde, al spoedig stonden we in het grote en mooie stationsgebouw voor de contrôle van vreemdelingen-politie en douane. De paspoorten werden ingenomen en we bereidden ons er al op voor, in dat drukke stationsgebouw kostbare tijd verloren te zien gaan. Tot onze grote verassing evenwel kwam de heer de Mulder even daarna al met de stapel afgestempelde paspoorten terug en konden we dadelijk doorgaan, nagestaard door talloze gegadigden die hun beurt moesten blijven afwachten.

Een busje met gedeeltelijk glazen dak bracht ons langs brede en goed verlichte wegen naar de niet ver afgelegen stad, waar we in het enorme Hotel Grillon dat onder Zwitsersche directie staat en thans diepingen kamers beschikbaar zullen zijn, per lift naar de voor ons bestemde air-conditioned kamers met eigen, telefoon en radio-aanuitbreiding ondergaat, zodat weldra op alle reeds voltooide 21 versluiting werden geleid. De afspraak was: zo spoedig mogelijk weer naar beneden en verzamelen in de bar van het hotel. De bagage was in middels per bagage-lift op de kamers afgeleverd, zodat we niet veel tijd nodig hadden voor verkleden en een verfrissend bad. Allen waren dan ook spoedig in de gezellige bar, ingericht als een kajuit van een groot zeilschip, verzameld. Daar maakten we voor het eerst kennis met de heerlijke Peruaanse borrel, de Pisca Saura, waarvan de smaak ons direct deed besluiten om het gedurende ons verblijf in Peru niet bij deze ene te laten.

Namens de K.L.M. werden we vervolgens uitgenodigd een bezoek te brengen aan de nachtclub Deresco. Op aller verzoek gingen we te voet, een wandeling langs de brede Avenida Pierola, waaraan het hotel Grillon staat, naar de Plaza San Martin, een groot plein omringd door hoge en mooie gebouwen in Spaanse stijl, met in het midden, een ruiter standbeeld van Jose de San Martin.

In de nachtclub werden prima voorstellingen ten beste gegeven. De heer Picasso, Vice-Consul van Peru, die de reis met ons vanaf Curaçao had meegemaakt, bracht verschillende leden van ons gezelschap in kennis met daar aanwezige Peruaanse families en spoedig hadden deze leden het genoegen lieftallige Peruaanse schonen naar de dansvloer te begeleiden.

Zaterdagmorgen, na een stevig ontbijt in het hotel, stonden drie auto's klaar, van waaruit we Lima en omstreken bewonderden. Voor elke auto was een Engels sprekende gids van het reisbureau Exprinter aanwezig; aangename, kundige mensen.

Vooreerst ging het naar het Nationaal Historisch Museum, waar een der gidsen ons met veel kennis van zaken door de langs een grote binnenplaats gegroepeerde zalen rondleidde. Daar werd getoond dat reeds langer dan driehuizend jaren volkeren in Peru hebben geleefd met hoogstaande culturen. Men ziet er de beroemde mummies, juist zoals zij zijn opgegraven. Verder prachtige, in vele kleuren geweven tapijten, aardewerk, juwelen en gebruiksvoorwerpen die bij de mummies werden gevonden. Kannen, potten en schalen in de vorm of met de beeltenis van de kat-God en vele andere figuren uit de voor-Inca-tijd. Dikwijls meer dan 2000 a 3000 jaren geleden gemaakt. O.a. ook veelkleurige geweven kleding, afbeeldingen van de zon-God. Ook muziek-instrumenten en zelfs instrumenten die werden gebruikt voor hersen-operaties in een tijd dat de Europeanen nog als wilden leefden. Ook een soort handploeg voor het bewerken van de grond. Daar zagen we ook de beroemde „Quipus", een touw waaraan naast elkaar verschillende kortere en langere touwtjes zijn vastgemaakt waarin op verschillende afstanden knopen zijn gelegd, voor het overbrengen van berichten. Helaas is het niet mogelijk gebleken de betekenis daarvan te achterhalen. De op velerlei gebied ontwikkelde volkeren die daar hebben geleefd, hebben zonderling genoeg geen van allen het schrift gekend of hiëroglifen gebruikt. Men vindt in dat museum ook nog kunstwerken in zilver en in goud.

Diep onder de indruk van alles wat we hadden gezien, begaven we ons weer naar de wachtende auto's en voort ging het dus weer, door het drukke gewoel van deze wereldstad, terwijl de gidsen zich beijverden om zoveel mogelijk bijzonderheden te vertellen van het vele dat in het voorbijgaan was te zien o.m. Miraflores met grote villa's en schilige tuinen met veel bloemen en de Country-Club met het mooie park en het openluchtzwembad.

Tempel van de maan

Plotseling stonden we voor de de Grote Oceaan, waar men ons toonde waar een groot deel van de hoge kust bij de laatste aardbeving in de zee was verdwenen. De steile wanden rijzen als open wonden op uit de wijde rustige zee.

Langs de kust reden we zuidwaarts, voor een deel door een zandwoestijn, een echte zandwoestijn, met de gloeiende zandheuvels die door de wind steeds weer worden gewijzigd. Men kan zich in de Sahara wanen. Geen voetstappen breken de effen glooiingen en men verwacht als het ware elk ogenblik dat er een karavaan met kamelen over de top van een heuvel zal verschijnen, geleid door een Arabier in een witte burnous.

Na enige tijd zagen we vanaf een hoogte plotseling weer het groene land voor ons. Rechts nu lag de Oceaan. Op een grote heuvel ontwaarden we de omtrekken van ruïnes.

Door een nauwe gang bestegen we langs eeuwen-oude trappen de ruïnes van de Tempel van de maan, in 1940 ontdekt onder 20 meter zand. Zorgvuldig heeft men de muren, die met uit modder gemaakte en in de zon gedroogde blokken zijn gebouwd, uitgegraven en de trappen blootgelegd. Op enige honderden meters daar vandaan is een levensgroot model gemaakt van het onderste gedeelte van de tempel zoals dat oorspronkelijk moet zijn geweest.

Intussen was het hoog tijd voor de lunch geworden en keerden we weer naar de stad terug. De lunch werd de K.L.M.-gasten aangeboden in Las Tres Modenas. Door een paar met houtsnijwerk versierde enorme houten deuren, kwamen we in een groot huis uit de Spaans-koloniale tijd, gebouwd in 1787. Alles is daar nog in de oude stijl. Antieke rijk bewerkte meubelen en prachtige schilderstukken geven een aparte sfeer. In een der zalen was de feestdis aangericht. Rijk met levende bloemen versierd. De maaltijd bestond uitsluitend uit Peruaanse wijnen en spijzen.

Na de lunch brachten we een bezoek aan het oude stadsgedeelte naar de Plaza des Armas waar het standbeeld staat van Francisco Pizarro, de stichter van Lima, die het Inca-rijk ten val bracht. In de straten was het stil geworden. De winkels waren gesloten. Na de lunch houden de mensen uit Lima zo mogelijk hun middagslaapje.

De Plaza des Armas, een van de belangrijkste historische plaatsen van Zuid-Amerika, wordt aan een zijde begrensd door het paleis van de President van Peru. Op dat plein proklameerde de bevrijder San Martin Peru's onafhankelijkheid van Spanje. In een van de patio's van het paleis staat een grote boom, vierhonderd jaar geleden geplant door Pizarro. Vier schildwachten, van hoge gouden helmen voorzien compleet met paardestaart, staan in witte tunieken op wacht voor de minumentale ingang van het hek dat een grote binnenplaats en de hoofdingang afsluit. In het paleis werden we geleid door vele prachtige zalen, waar vergaderingen plegen te worden gehouden. Alles stijlvol en in een plechtige sfeer. Langs de wanden grote oude schilderstukken. Alles een lust om te zien.

De wacht voor het gouvernementspaleis in de Peruvaanse hoofdstad, Lima.

Miljoen inwoners

Aan de overkant van het paleis, ligt de kathedraal van Lima, welke naast het paleis van de bisschop staat. Het paleis is versierd met prachtig bewerkte houten balcons. Direct als men de kathedraal binnen stapt, valt het oog op de glazen kist met de mummie van Francisco Pizarro, geplaatst op een hoog voetstuk met aan de top een slapende leeuw. In de mooie oude kathedraal vindt men vele bezienswaardigheden, waaronder prachtige schilderstukken.

We brachten vervolgens een bezoek aan een typische straatmarkt en aan verschillende uitstekend geoutilleerde hotels. Met een duizelingwekkende hoeveelheid indrukken keerden we tenslotte weer naar ons hotel terug. De avond werd besloten met een exclusief diner in hotel Grillon doorkruid met vele toespraken.

Zondagmorgen regende het even, doch al spoedig brak de zon weer door. In een heerlijke temperatuur ben ik toen met een der enkele achtergeblevenen een lange wandeling gaan maken.

Lima is een stad met ruim een miljoen inwoners. In het oude gedeelte vindt men nog de genoegelijke nauwe straten en huizen met kunstig bewerkte houten balcons, die de indruk wekken tegen de huizen te zijn aangeplakt. De bouwtrant is voor een groot deel Spaans. Op vele plaatsen zijn echter grote moderne gebouwen verrezen, waaronder vooral het gebouw van het Ministerie van opvoeding opvalt in sierlijkheid. Verder zijn er vele eeuwen-oude kerken te bewonderen, sommige met een geheel met goud bedekt altaar en men kan er dagen zoek brengen in de verschillende interessante musea. In Lima vindt men Amerika's oudste Universiteit, gesticht in 1551. Er wordt zorg voor gedragen, het evenwicht tussen oud en nieuw niet te verstoren.

En maar toeteren

In de nieuwere wijken zijn er de kleurige villa's opgetrokken in uiteenlopende bouwstijlen. Lima wordt doorkruist door verschillende brede Avenida's, met monumenten in grote verscheidenheid en met goed onderhouden beplantingen.

De bevolking is over het algemeen klein van stuk en keurig gekleed. Het zijn bedaarde en toch actieve, uiterst beleefde en vriendelijke mensen. De vrouwen zien er aantrekkelijk uit en hebben een natuurlijke vrijmoedigheid; zij weten zich goed te kleden en hun goede vormen op uitstekende wijze en toch zonder uitbundigheid te tonen.

Een uitzondering maken zij, wanneer zij een auto besturen. Wie op het spitsuur op de Plaza San Martin het intense verkeer gadeslaat, moet een algemeen en eindeloos getoeter aanhoren, vermengd met het onophoudelijk bellen van trams. En niemand die zich er aan stoort. Ook de verkeersagent niet. Integendeel, bij elke opstopping, vermeende opstopping of verkeerde manoeuvre van een automobilist haalt hij zijn politiefluit te voorschijn, om daarmee op onnavolgbare wijze het lawaai te vergroten.

In de winkelstraat Union, die van de Plaza San Martin naar de Plaza de Armas loopt en waar een grote menigte tegen het vallen van de avond komt „winkelen", trachten de auto's zich met veel moeite een doortocht te banen, onder het waakzame oog van veel politie-agenten. Tot zes uur 's avonds. Dan is het afgelopen. Aan het begin van de straat met één-richtingsverkeer, wordt dan het verkeer geweerd en het is een genoegen dan in de gezellige drukte van Plaza naar Plaza te lopen en de vele etalages te bekijken van allerhande winkels, die tot acht uur 's avonds open zijn dan wel één der druk bezochte grote warenhuizen door te dwalen of een Pisca Saura te genieten in een der galerijen die Union verbindt met een evenwijdig lopende straat.

.. Heerlijk klimaat

De temperatuur is in april ongeveer twintig graden Celsius. In augustus en september is het gemiddeld vijftien graden Celcius. De hoogste gemiddelde temperatuur (in januari) is eenentwintig graden. De avonden zijn heerlijk van temperatuur.

In Lima wordt laat gedineerd. Negen tot tien uur 's avonds is een normale tijd. En gelegenheden om te eten zijn er te kust en te keur. Ze worden druk bezocht. Na enkele dagen ontdekte ik Restaurant Suisse aan de Avenida Pierola. Als men eenmaal binnen is zou men zich in Zwitserland wanen. De drie kellners bedienen in helgroene, mauwloze vesten. Elke kellner heeft zijn roepnaam in witte letters op zijn rug: FRITZ, WILLY en PETER. Heerlijke maaltijden en.... goedkoop. Maar ook zijn er gelegenheden waar kippen aan het spit boven een open vuur worden gebraden en nog weer andere, waar men van de Spaanse Chinese en vele andere keukens kan genieten.

Duur is Lima niet. Een liter-fles heerlijk bier kost 35 cent. Benzine kost 12 cent per gallon. Een echt leren horloge.armband kocht ik voor ƒ 1.80, aan het horloge gezet terwijl ik wachtte; en toen bleek dat de gesp van mijn versleten armband mooier was dan de nieuwe, werd die ook nog even — ongevraagd en tegen dezelfde prijs — verwisseld. Peru staat bekend om zijn goedkoop en mooi zilverwerk, zijn juwelen, zijn bewerkt lederwerk en Indiaans weefwerk.

Ook de hotels zijn niet duur. Omdat mijn tijd beperkt was en ik in die korte tijd vele plaatsen bezocht, boekte ik zonder meer in een hotel. Doch voor langer verblijf is het aan te raden om van een „pension" gebruik te maken. Er zijn er vele. Dikwijls zijn dat aardige villa's met een tuin en met verscheidene bedienden die voor de gast zorgen. Prijs: ongeveer vanaf $25.— per week, maaltijden inbegrepen.

Van de tram wordt druk gebruik gemaakt; de prijs is belachelijk laag. Taxi's zijn erg goedkoop. Desgewenst kan men ook auto's zonder chauffeur huren en er zelf op uittrekken. Wegenkaarten zijn verkrijgbaar bij de Touring y automovil club del Peru.

Wie wil zwemmen kan dat aan een der stranden doen, of in zwembaden die bij Clubs behoren. Toegangskaarten zijn voor vreemdelingen niet moeilijk te krijgen.

Vele excursies, zowel voor enkele uren als voor vele dagen, worden verzorgd door de reisbureaus en staan onder leiding van Engels sprekende gidsen.

Tussenhaakjes: toeristen wordt aangeraden in deze stad met tradities waar men erg formeel is „geklede' kleren te dragen en niet te verschijnen in „slacks" of „shorts".

(Wordt vervolgd)

Consul van Paraguay te Wenen gearresteerd

De 46-jarige zakenman Kurt Dostal, die honorair-consul is van Paraguay te Wenen is door de Oostenrijkse Douane gearresteerd. In zijn auto waarmee hij naar Zuid-Slavie wilde rijden werden 20 kilo goud en 2.000 Zwitserse horloges aangetroffen, die op uiterst geraffineerde wijze waren verborgen.

Beide partijen ontevreden

(Vervolg van pagina 1.)

vaak te veel concessies van de andere groep verlangt zonder zich zelfs maar te overtuigen van de redelijke mogelijkheden bij het realiseren van de wensen. De ramp die nu de Amerikaanse economie heeft getroffen door de staalstaking, zal zeker zijn weerslag hebben. Hierbij wordt niet gedoeld op de grote materiële en morele schade van de beëindiging der werkzaamheden, maar op het feit dat nu ook in andere bedrijven zal worden nagegaan of er wat gunstiger overeenkomsten kunnen worden bereikt. En waar dan het einde zal zijn?

In een democratisch bestel moet het stakingsrecht worden erkend; maar daar dient evenzeer rekening te worden gehouden met de situatie van het bedrijf van de werkgever. Al te grote kracht van de vakbonden is even funest als het alleenzeggenschap van de industriëlen. In tientallen conferenties op internationaal niveau werd deze zaak van alle kanten bestudeerd, doch een voor alle partijen aanvaardbare generale oplossing heeft men nog niet kunnen vinden. Het woord staking is een begrip met een wrange bijsmaak. De werkgevers moeten niet menen, dat in het algemeen gesproken hun werkers graag de arbeid neerleggen — integendeel!

Anderzijds dienen de arbeiders te beseffen, dat ze met een staking niet alles kunnen bereiken; de elasticiteit in de besprekingen kan wel eens leiden tot onverwacht afknappen, plotseling en definitief. Nee, een juiste verhouding tussen partijen is er **nog niet, zeker** niet in de Verenigde Staten. Men kan troost zoeken in de wetenschap, dat alles toch zoveel beter is dan een halve eeuw geleden; de vooruitgang is onmiskenbaar ook al is men nog niet tevreden.

IN KORT GEDING

(Vervolg van pagina 1.)

eisers zich volgaarne aan de beslissing van deze meerderheid onderwerpen.

Doch dit is dan gebleken op constitutionele wijze.

Iedere speculatie hierover zou volgens spreker prematuur zijn.

De Heer Rojer voerde bij dupliek nog enkele punten aan om te tonen dat er door de wederpartij niet op hoog peil wordt geprocedeerd. Zo staat onder de eisers iemand aangegeven als echtgenote, terwijl zij de dochter is van betrokkene.

Voorts treedt iemand die reeds lang van zijn echtgenote gescheiden is rustig op tot machtiging en bijstand van deze! Spreker weet wel dat excepties tengevolge hebben dat de zaak wederom kan worden aangebracht. Toch zijn het middelen die de wet geeft. Van enkele leden is nu eenmaal de voornamen niet genoemd en dit eist de wet. Voorts zijn niet alle leden van het bestuur aanwezig, slechts enkele personen uit het bestuur zijn aanwezig.

De Statuten bepalen wanneer er een vergadering wordt bijeengeroepen. Bovendien tekenden sommigen het verzoek tot bijeenroeping zonder te weten waarover het ging.

De aktie is kennelijk op touw gezet door enkele infiltranten en scheurmakers die aansluiting willen bij een andere partij.

De Heer Visser maakt bezwaar tegen deze kwalificaties. Beide partijen moeten een goede proceshouding aannemen en niet elkaar gaan verdachtmaken. Hij heeft deze zaak op zich genomen met de mededeling dat de politieke aspekten erbuiten zullen blijven.

De gedaagden hebben gesteld dat Mr. I. C. Debrot, lid van het hoofdbestuur niet is gedagvaard. Mr. Visser verzoekt overlegging van de notulen waarbij de Heer Debrot tot lid van het hoofdbestuur werd benoemd.

Voorts ontkennen gedaagden dat de Heer Pedro M. Maduro als lid van het Bestuur zou zijn afgetreden. Spreker legt kranten over die dit bericht vermelden met een verklaring van de Heer Pedro M. Maduro, dat het werkelijk zo is.

De rechter stelt hierop de zaak uit tot donderdagmorgen, teneinde de advokaat van gedaagden in de gelegenheid te stellen te bewijzen dat Mr I. C. Debrot nog lid is van het hoofdbestuur.

„De held van de ACROPOLIS"

ZAAK-GLEZOS: kolfje naar de hand der communisten

Spionage-proces in ATHENE brengt Sovjet - propaganda in het geweer

(Van een biezondere korrespondent)

Een zeer geruchtmakende zaak dient thans voor een krijgsraad in Athene. Terecht staan de 36-jarige Manolis Glezos, direkteur van het uiterst linkse dagblad „Avghi" en zeventien leden van de communistische partij, die in Griekenland buiten de wet is gesteld. Glezos, die thans een van de prominente figuren in de oppositionele Eda-partij is, heeft in 1941 een nationale reputatie verworven door samen met een vriend van hem, Apostolos Sadas, de Duitse hakenkruisvlag van de Acropolis te verwijderen. Hij is 5 december jl. door rechercheurs van de Griekse veiligheidsdienst gearresteerd op grond van artikel 10 van wet nr 375. Dit wetsartikel verbiedt het verbergen, helpen en herbergen van spionnen, alsmede het deelnemen aan bijeenkomsten met spionnen. Men verwijt Glezos, dat hij in de nacht van 16 op 17 augustus 1958 op de kamer van zijn halfzuster, Vassiliki Dolianitu, een ontmoeting heeft gehad met Kosta Koliiyiannis, lid van het centrale comité van de verboden Griekse communistische partij. Koliiyiannis zelf en drie andere communisten (o.w. een vrouw, Jeanne Trikalinu) hebben kans gezien naar het buitenland te vluchten en worden bij verstek berecht. Vassiliki Dolianitu treedt thans tegen haar halfbroer op als voornaamste getuige à charge. Het Griekse echtpaar, dat aan haar een kamer had verhuurd en dat aanvankelijk bereid was te bevestigen, dat zowel Glezos als Koliiyiannis op de genoemde datum hun huis hadden bezocht, heeft die verklaring thans ingetrokken, zeggende, dat dit getuigenis „onder psychologische druk" tot stand is gekomen.

Zeker even interessant als de verwikkelingen van het proces zelf is het verzet, dat tegen de procedure is gerezen, en het gebruik, dat de communistische propaganda van het proces maakt.

Na genoeg alle leiders van de Griekse oppositie, o.w. de leiders van de liberalen en de populisten, Sophocles Venizelos en Konstantin Tsaldaris, hebben betoogd, dat wet nr 375 nog dateert uit de diktatoriale periode van Metaxas en indruist tegen de grondwet. Zij wijzen erop strafrecht van veel jongere datum dat het nieuwe Griekse wetboek van is en dat daarin in de artikelen 146 en 147 wordt bepaald, dat alle gevallen van spionage, ook die ten nadele van de NATO, door de burgerlijke rechter moeten worden behandeld. Wet nr 375 schrijft daarentegen behandeling door een krijgsraad voor.

In kringen van de Griekse regering antwoordt men hierop, dat wet nr 375 door de oppositie nooit eerder is bestreden en dat Venizelos, toen hij in 1950 minister van nationale defensie was, haar uitdrukkelijk van kracht heeft verklaard.

Verder stelt de regering-Karamanlis vast, dat in de meeste andere landen spionnen door krijgsraden worden berecht en dat de militaire rechters in Griekenland voldoende zelfstandig en onkreukbaar zijn om de bewering te ontzenuwen, dat het proces-Glezos politieke doeleinden — i.c. het intimideren van alles wat in Griekenland „progressief" zou zijn — zou dienen.

Inmiddels heeft de krijgsraad te Athene zichzelf kompetent verklaard en het proces heeft nu de door de regering gewenste loop.

Eén zinsnede in het communiqué, dat de Griekse regering vorige week over het proces-Glezos heeft uitgegeven, is, voor de niet-communistische oppositie nogal hard aangekomen. „Het is niet de eerste keer", aldus dat communiqué, „dat het internationale communisme druk poogt uit te oefenen op de Griekse regering." Nu moet gezegd worden, dat de verontrusting over het proces-Glezos niet alleen uit de communistische hoek komt, maar wel is het opvallend met hoeveel ijver de communistische beweging in heel Europa juist met behulp van de zaak-Glezos tracht aan te tonen, dat het met de „vrijheid" in de zg. vrije wereld maar pover zou zijn gesteld.

Het geval-Glezos wordt kennelijk gebruikt als een vaardigheidsoefening voor alle communistische mantelorganisaties. Het centrum van de agitatie zit dan ook in Praag. Daar hielden de „„Academie van Wetenschappen", de „Vereniging van Tsjechoslowaakse juristen" en het „Tsjechoslowaakse comité voor de verdediging van Manolis Glezos" reeds op 29 juni jl. een „persconferentie", waar prof. Vladimir Procházka over de politieke en prof Vladmir Solnár over de strafrechtelijke achtergronden sprak.

Het presidium van het Tsjechoslowaakse vredescomité stuurde een brief aan koning Paul van Griekenland met het verzoek de „anti-fascistische strijder Manolis Glezos" vrij te laten. Ook de hardloper Emil Zatopek werd voor de gelegenheid van stal gehaald. Hij ondertekende een brief aan de Griekse minister van justitie, waarin o.m. staat, dat door dit proces „de Olympische vredesgedachte met voeten wordt getreden, de kultuur bedreigd en de vriendschappelijke betrekkingen tussen de sportlieden en tussen de sportlieden en tussen de volkeren vernietigd."

Op 1 juli richtte het sekretariaat van de Wereldvredesraad, dat ook al in Praag is gevestigd, een oproep tot „alle strijders voor de vrede" om de openbare mening té mobiliseren en het leven van „de held van de Acropolis" te redden. Dit was klaarblijkelijk het alarmsignaal, dat de oefening inleidde. Het sekretariaat van de internationale communistische journalistenorganisatie en de internationale communistische studentenbond, allebei in Praag zetelend, lieten dadelijk manifesten en oproepen uitgaan.

De C.P.N. reageerde wat traag. Vorige week kwam zij pas in aktie. „De Waarheid" kondigde aan, dat Glezos terecht zou staan. Het was dus kort dag. Op vele muren in Amsterdam werd haastig de leuze „Redt Glezos" gekalkt, die voor 90 pct van de voorbijgangers nog volmaakt onbegrijpelijk was. Daarna verscheen in „De Waarheid" de tekst van een brief, die Glezos aan premier Karamanlis zou hebben geschreven en waarin o.a. stond, dat zijn proces slechts ten doel heeft de aandacht van de mensen af te leiden van de „acute problemen: atoombases, brood, werkloosheid en onderdrukking". Tevens meldde het blad, dat „een aantal vrouwen uit de Jordaan" een verzoek om vrijlating van Glezos had ingediend bij het Griekse consulaat te Amsterdam. Donderdag jl. heette het, dat o.a. „tachtig bouwvakarbeiders in tuinstad Osdorp" een telegram aan premier Karamanlis had gezonden. Zaterdag jl. stelde „De Waarheid" vast: „Uit de loop van het proces blijkt, dat men Glezos op het altaar van het fascisme wil offeren. Versterkt daarom uw aktiviteit voor zijn redding!" Het lijkt allemaal erg op de agitatie rond de executie van het echtpaar Rosenberg.

Het hoogtepunt van de communistische aktie werd bereikt, toen president Vorosjilov van de Sovjet-Unie een telegram zond „aan Zijne Majesteit Paul I, koning van Griekenland, Athene". Blijkens de tekst in het „Informatiebulletin" van de Russische ambassade in Nederland heette het daarin o.m.: „Bij de Opperste Sovjet van de USRR en bij mij persoonlijk komen talrijke schrijvens binnen van massa-organisaties, van kunstenaars, geleerden en burgers persoonlijk, zowel uit de Sovjet-Unie als uit het buitenland, met het verzoek ertoe bij te dragen, het gevaar, dat leven en vrijheid van Manolis Glezos bedreigt, af te wenden." En verder: „Door gevoelens van humanisme geleid, acht ik mij verplicht, de algemene opvatting van de Sovjet-Unie onder uw aandacht te brengen, en verzoek u mijnerzijds maatregelen te treffen, die kunnen leiden tot de vrijlating van Manolis Glezos."

Indonesische luchtmacht-commandant blijft trouw aan Soekarno

Strijd om West-Irian verflauwd

De commandant van de Indonesische luchtmacht, Suriadarma, heeft in een toespraak een beroep gedaan op de Indonesische luchtmacht, om vereend te blijven en president Soekarno, in diens hoedanigheid van opperbevelhebber, te steunen.

Soeriadarma deed dit in een toespraak tot de officieren der luchtmacht, nadat Soekarno de commandant van het leger, generaal Nasution, had benoemd tot minister van defensie, tevens belast met het beheer van de Marine en de luchtmacht.

Zoals reed werd gemeld, is uit kringen van de Indonesische luchtmacht tot Soekarno het verzoek gericht, het rechtstreekse commando over de drie onderdelen weer op zich te nemen en deze eigen zeggenschap te verlenen in beheers- en financieel opzicht.

In zijn toespraak zei Suriadarma o.a., dat er enige stagnatie is ontstaan in de Indonesische campagne voor de „terugkeer" van westelijk Nieuw Guinea bij Indonesië. „Onze positie in de wereld moet niet slechts steunen op woorden — zoals we die tot nu toe hebben gebezigd — doch moet ook een steun vinden in kracht in economisch — en speciaal in militair opzicht.

De enige manier om onze wensen ten aanzien van Nieuw Guinea in vervulling te doen gaan is een positie in de wereld, die er toe kan leiden, dat de andere partij (dè Nederlanders) ons West-Irian teruggeven op een vreedzame manier na vreedzame onderhandelingen. Als wij voortgaan met het opbouwen van een luchtmacht met modern materieel, kan deze luchtmacht een factor worden, waarmede op het internationale forum rekening zal worden gehouden", aldus Suriadarma.

Westelijke ministers spelen bridge

De drie westelijke ministers van buitenlandse zaken die dezer dagen een afspraak maakten voor een ontmoeting waarbij hun westduitse ambtgenoot, [illegible] deden dit niet om redenen van hoge politiek, zo heeft de wstduitse woordvoerder in Geneve onthuld. Het was slechts hun passie voor het bridge-spel.

U kunt me geloven of niet, zo zei hij tot de argwanende journalisten, maar de waarheid is dat de drie ministers elkaar gezworen hadden zich een avondje los te maken van hun beslommeringen door een partijtje bridge. Zij wilden Von Brentano als vierde partner nemen, maar deze bleek niet te kunnen bridgen. Daarna dachten zij aan de westduitse ambassadeur Grewe. Deze speelt echter ook geen bridge en bekende dat hij dit nog nooit zo betreurd had als nu. Tenslotte viel de keus op een lid van de Amerikaanse delegatie in Geneve.

Sedert in februari 1958 is het bedrag dat ingeschreven werd op 18 kantoren van de Postspaarbank op Ned. Nieuw Guinea opgelopen tot ruim 1 miljoen gulden. Het aantal autochtone inleggers bedraagt ongeveer de helft van het aantal Europese inleggers.

N OF M

door

AGATHA CHRISTIE

14

„Wie is dat?"

Grant glimlachte. „Carl von Deinim zelf. Dat was makkelijk genoeg. Het gewone routinewerk. Ik heb hem laten nagaan, niét op grond van zijn verblijf in Sans Souci, maar op grond van het feit, dat hij een vijandelijke vreemdeling is."

Nieuwsgierig vroeg Tommy: „En wat was het resultaat?"

Een vreemde glimlach gleed over het gelaat van de ander.

„Mijnheer Carl is precies wat hij zegt, dat hij is. Zijn vader is loslippig geweest, is gearresteerd en in een concentratiekamp gestorven. Carls oudere broers zitten eveneens in kampen en zijn moeder is een jaar geleden van ellende en verdriet gestorven. Hij zelf is naar Engeland ontsnapt een maand voordat de oorlog uitbrak. Von Deinim heeft voorgegeven, dat hij ons land graag wilde helpen. Zijn werk als scheikundig onderzoeker is tot nu toe uitstekend en zeer nuttig geweest ten aanzien van het vraagstuk hoe bepaalde gassen te immuniseren én op het gebied der algemene zuiverings-proefnemingen."

Tommy zei: „Dus dán is er met hem niets aan de hand!"

„Neen, dat wil ik niet zeggen. Onze Duitse vrienden zijn berucht om hun grondigheid. Als Von Deinim als spion naar Engeland is gestuurd, dan ligt het voor de hand, dat ze er angstvallig voor zullen waken, dat zijn antecedenten niet in tegenspraak zijn met het verhaal, dat hij over zichzelf heeft gedaan. Er zijn twee mogelijkheden: de hele Von Deinim-familie kan in het complot betrokken zijn — hetgeen onder het nauwgezette Nazi-regiem helemaal niet onwaarschijnlijk is — òf Carl is niet de werkelijke Von Deinim, maar iemand, die de rol van Carl von Deinim speelt."

Tommy zei langzaam: „Juist," en hij liet er inconsequent op volgen: „Hij lijkt me een verbazend aardige kerel."

Grant zuchtte en zei: „Dat zijn ze bijna altijd. Het is een vreemd leven in die dienst van ons. Wij respecteren onze tegenstanders en zij respecteren ons. In de meeste gevallen mogen we onze tegenstanders wel, weet je, al doen we ons best ze er onder te krijgen."

Terwijl Tommy nadacht over de vreemde dingen, die de oorlog met zich bracht, was het even stil. Grants stem verbrak zijn gepeins.

„Maar er zijn er ook, voor wie we noch eerbied, noch sympathie hebben; dat zijn de verraders in eigen gelederen: de mannen, die bereid zijn om hun vaderland te verraden en die baantjes en promoties aanvaarden van de vreemde overweldiger."

En uit de grond van zijn hart zei Tommy: „Mijn hemel, mijnheer Grant, ik sta achter U! Dat is een smerige streek!"

„Die een even smerig einde verdient!"

Er klonk ongeloof in Tommy's stem. „En zijn er werkelijk van die — die zwijnjakken?"

„Je vindt ze overal. Zoals ik je zei, je vindt ze in ons werk, in de strijdkrachten, in de volksvertegenwoordiging en in de ministeries. We moeten ze uitkammen. Het is noodzaak! En, we moeten het snel doen. We kunnen niet onderaan, bij de kleine man, beginnen, bij de mensen, die hun redevoerinkjes houden, die met hun ongelukkige nieuwsblaadjes venten, want zij weten niet wie de hoge omes zijn. En het zijn juist de hoge omes, die we moeten hebben — want zij zijn het, die ons land onherstelbare schade kunnen toebrengen. En die dat ook zullen doen, tenzij we tijdig ingrijpen!"

Vol vertrouwen zei Tommy: „We zullen op tijd ingrijpen, mijnheer."

Grant vroeg: „Waarom zeg je dat?"

„U hebt het zo even zelf gezegd," zei Tommy — omdat het moet!"

De man met de hengel keerde zich om; hij zag zijn ondergeschikte enige ogenblikken midden in het gelaat en nam de rustige, vastberaden trek om de mond van de ander goed in zich op. Wat hij zag, gaf hem opnieuw het gevoel van sympathie en vertrouwen, en kalm zei hij: „Juist, Beresford."

Toen ging hij voort: „En vertel me nu eens iets over de vrouwen in Sans Souci. Is je nog iets verdachts opgevallen?"

„Ik geloof, dat er iets vreemds is aan de vrouw, die deze zaak drijft."

„Mrs. Perenna?"

„Ja, weet u — eh — misschien iets van haar?"

Grant knikte langzaam. „Ik zal zien, wat ik kan doen om haar antecendenten na te pluizen, zoals ik al zei, het is gevaarlijk."

„Inderdaad, we kunnen beter geen risico lopen. Zij is de enige, die me in ieder geval verdacht voorkomt. Dan is er nog een jonge moeder, een druk-doende oude vrijster, de domme vrouw van de zeurige Mr. Cayley en een min of meer schrikaanjagende, oude Ierse dame. Zo oppervlakkig gezien, zijn ze allemaal nogal ongevaarlijk."

„Dus dat is het hele stel?"

„Neen, dan is er nog een zekere Mrs. Blenkensop; die 's drie dagen geleden aangekomen."

„En?"

Tommy zei: „Mrs. Blenkensop is mijn vrouw."

„Wat!?"

In de verrassing van het ogenblik was de stem van Grant hard geworden. Hij keerde zich plotseling om en in zijn ogen was een hevige boosheid te lezen. „Ik meen, dat ik je opgedragen had, Beresford, geen woord aan je vrouw te zeggen!"

„Volkomen juist, mijnheer — dat heb ik ook niet gedaan. Als u even wilt luisteren....."

Kort en bondig vertelde Tommy wat er gebeurd was. Hij durfde de ander niet aan te zien en zorgde er voor, dat in zijn stem geen heimelijke trots doorklonk.

Toen hij zijn verhaal beëindigd had, was het even stil. Aan de ander ontsnapte een vreemd geluid: Grant lachte, hij lachte minuten lang.

Hij zei: „M'n hoed af voor die vrouw! Ze is er één uit duizend!"

„Dat ben ik met u eens," zei Tommy.

(Wordt vervolgd)

„The Wall Street Journal":

COMMUNISTISCHE DICTACTUUR OP CUBA ERGER DAN REGIEM-BATISTA

„Indien het communisme op Cuba metterdaad vaste voet krijgt, is dit duidelijk een zaak, die de Verenigde Staten ernstig ongerust zal maken, niet omdat het Cuba betreft, maar omdat de kwestie ook de rest van Latijns Amerika aangaat", aldus schrijft het invloedrijke financiële dagblad „The Wall Street Journal" gisteren in een hoofdartikel.

Een rood Cuba zou evenals Guatemala een verzamelpunt zijn voor een infiltratie van elders. Het zou een Sovjet-Russische politieke basis in het westelijk halfrond zijn, aldus het blad, dat tot voorzichtigheid aanspoort bij de beoordeling van de jongste gebeurtenissen, die zich op het eiland hebben afgespeeld.

„De meesten van ons geloofden, dat het bewind van Batista onuitsprekelijk schandelijk was en onze sympathie ging uit naar Castro. Maar nu schijnt het, dat er voor Cuba, voor Latijns Amerika en voor het nationale belang van de Verenigde Staten iets erger kan bestaan dan een dictatuur van Batista. Dit zou een communistische dictatuur zijn", aldus „The Wall Street Journal".

Met leedwezen constateert het Financiële Orgaan: „Hetmerendeel der revoluties, die uit naam van de democratie worden gemaakt, brengt haar niet tot stand. De vrijheid is iets, dat meer inspanningen en meer intellectuele inspanningen vereist dan de Castro voor en na het overnemen van de macht tentoon gespreid heeft".

Verzekering tegen wettelijke aansprakelijkheid t.a.v. kernreactoren

De westduitse regering heeft ingestemd met de regels die de OEES heeft opgesteld voor verzekering tegen wettelijke aansprakelijkheid voor eigenaars van kernreactoren. Het westduitse ministerie voor atoomenergie gelooft dat het een tot anderhalf jaar zal duren voor de voorstellen in alle landen van de OEES wetskracht zullen hebben verkregen.

De voorstellen van de OEES beperken de maximum aansprakelijkheid tot vijftien miljoen dollar. De regeringen kunnen deze grens op een nader bedrag vaststellen, mits zij niet lager gaan dan 5 miljoen dollar.

WALTER MENZL tot drie jaar gevangenisstraf veroordeeld

Schilderijen van Rubens was door „miskend genie" onherstelbaar beschadigd

De man die op 26 februari in de Pinakotheek van Meunchen een schilderij van Rubens onherstelbaar heeft beschadigd is door een rechter in Muenchen veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf. De man, de 53-jarige Westduitse schrijver Walter Menzl, zal voorts aan het museum 800.000 mark schadevergoeding moeten betalen.

Menzl, die bijtend zuur tegen het schilderij "de afdeling der verdoemden in de hel' 'had geworpen verklaarde voor de rechter dat hij met zijn daad de culturele wereld een schok had willen bezorgen om de aandacht te vestigen op zijn filosofie voor een nieuwe wereldvrede.

"Als mijn denkbeelden verwezenlijkt worden", schreeuwde hij, "zal er nooit meer oorlog komen. Als ik een bos in brand had gestoken of een trein had laten ontsporen zou na twee jaar niemand er meer over spreken. Maar nu zullen de mensen over 20 jaar nog praten over de vernieling van het schilderij van Rubens".

De rechter verklaarde dat Menzl, die daags na zijn daad geidentificeerd en gearresteerd kon worden aan de hand van een brief die hij aan kranten in Muenchen had geschreven, het type van een „miskend genie" is. Doch hij sprak de maximumstraf uit, omdat hij een onvervangbaar kunstwerk had vernietigd. Deskundigen schatten de waarde van het schilderij op een miljoen mark Het was niet verzekerd. Een vijfde gedeelte van het doek is vernield.

In zijn brief aan de kranten had Menzl verklaard dat hij aandacht eiste voor een "absolute filosofie" op wetenschappelijke gronden. Die hij had opgesteld en die "de geestelijke grondslag" moest vormen waarop een nieuwe wereldvrede kon worden gevestigd. Hij was ervan overtuigd dat de mensheid hem eens dankbaar zou zijn voor het redden van duizenden mensenlevens door het offeren van een schilderij. Als zijn oproep geen gehoor zou vinden zou de vernietiging van dit schilderij gevolgd worden door de vernietiging von gehele musea door atoombommen, die het grondiger zouden doen dan een beetje zuur", verklaarde hij toen.

Russische suksessen in verovering van de kosmische ruimte?

Professor Alexander Nesmejanof, president van de Russische academie van wetenschappen, heeft nieuwe Russische suksessen bij de verovering van de kosmische ruimte voorspeld, zo meldt Tass. Vluchten naar andere planeten zouden ongetwijfeld tot de mogelijkheden gaan behoren.

Hij is van mening dat kernontploffingen op grote hoogte de ruimte nabij de aarde wel degelijk kunnen besmetten.

DANKBETUIGING

Onze welgemeende dank aan allen die hun medeleven betuigden bij het overlijden van onze lieve man, vader en grootvader, de heer

I. WAGEMAKER

F. C. WAGEMAKER-JONKERS
(Velp-Ned.)

kinderen en kleinkinderen.

Prins Xavier van het huis Bourbon-Parma, die door de „Colores" in Spanje is uitverkoren als „hun" troonpretendent.

Oppositie in Spanje niet meer aan de rode leiband

Communistische actie mislukt wegens gebrek aan interesse

(Van een correspondent in Spanje)

De grote eenheden politietroepen, die het Spaanse ministerie van binnenlandse zaken eind vorige week in de grote steden en industriecentra had geconcentreerd, zijn niet in beweging gekomen. Gedurende het weekeinde zijn zij weer naar hun legerplaatsen afgevoerd. De oproep van het communistische actiecomité in Spanje en het Verbond van Spaanse uitgewekenen in Frankrijk, om door openlijke actie, in de vorm van stakingen en betogingen, de regering in Madrid te dwingen tot het aannemen van een verzoenende houding tegenover de vluchtelingen uit de burgeroorlog, heeft geen weerklank gevonden bij de Spaanse bevolking. De laatste dagen van de vorige week zijn even ordelijk verlopen als alle andere dagen van dit jaar en geen enkel incident van enige omvang is gemeld. Hiervoor zijn twee oorzaken aan te wijzen. Allereerst moet de onverdroten activiteit van de geheime Spaanse staatspolitie gemeld worden, die telkens opnieuw blijk geeft uitermate goed op de hoogte te zijn van de illegale activiteit in Spanje en met de personen die deze activiteit bedrijven. In het begin van de vorige week werden in Madrid, Barcelona, San Sebastian en Bilbao enige arrestaties verricht, waardoor de aangekondigde rode agitatie in de kiem werd gesmoord. De concentratie van politietroepen was dan ook slechts een voorzorgsmaatregel, om diegenen die, na het uitvallen van hun leiders, nog enige behoefte tot openlijke actie hadden, de laatste hoop op welslagen te ontnemen. Voorts had de regering aan de minister van binnenlandse zaken uitgebreide bevoegdheden verstrekt, die dienden om elke agitatie onmiddellijk de kop in te drukken. Tegen alle daden, die de openbare veiligheid, de regelmaat in de bevoorrading en de productie in gevaar zouden brengen kon onmiddellijk worden opgetreden en desnoods had de Staat van beleg afgekondigd kunnen worden.

Al deze maatregelen zijn overbodig gebleken, omdat — en dit is de tweede oorzaak — de communistische activiteit en die van de uitgeweken republikeinen, vrijwel geen weerklank meer vinden bij de bevolking. Het Spaanse volk is na twintig jaar Franco gaan begrijpen, dat dit regiem, ondanks alle feilen, aanmerkelijk meer waarborgen biedt dan een nieuw rood avontuur, dat onvermijdelijk tot een nieuwe broedertwist zou leiden.

Na twintig jaar heeft het Francoregiem voldoende successen geboekt om in zoverre het vertrouwen van het volk te winnen dat het passief blijft tegenover revolutionaire omwentelingen. Voorts hebben deze twintig jaren een afdoende verwijdering tussen de voornamelijk naar Frankrijk uitgeweken republikeinen en de Spaanse bevolking geschapen. De ballingen worden door de Spanjaarden niet meer als de hunnen beschouwd, maar als Fransen, die boven de Pyreneeën een nieuw bestaan hebben gevonden.

Naar schatting besteedt de communistische internationale vijf miljoen dollar per jaar om opnieuw enige vaste voet in Spanje te krijgen. Op basis daarvan hebben enkele voorzichtige Amerikanen geschat, dat men in Spanje rekening moet houden met circa 350.000 militante communisten. Het is begrijpelijk dat Amerika dat sedert vijf jaren enorme bedragen in de Spaanse economie en in de verdediging van het Iberisch schiereiland investeert, er prijs op stelt de politieke situatie in Spanje te analyseren en dat men die situatie niet rooskleuriger voor wil stellen dan zij is. Toch wordt door andere bronnen dit aantal sterk overdreven geacht.

Werkelijke communisten heeft Spanje ook tijdens de burgeroorlog nauwelijks gekend. De Spanjaard is zeer sterk individualistisch ingesteld. Het individu is bij hem soeverein. Dat deze instelling zeer gemakkelijk tot anarchie leidt, is zonneklaar en door de bloedige Spaanse historie overduidelijk bewezen. Maar anarchisme en communisme zijn twee geheel verschillende zaken. Voor hun agitatie maken de communisten een veelvuldig gebruik van de Spaanse anarchisten, die zich maar al te graag lenen voor elke vorm van opstand tegen het gezag. Maar de Spanjaard is geen held en een duchtig gewapende politiemacht schrikt hem spoedig af.

Vandaar dat de krachtmeting aan het einde van de vorige week tussen staat en rode agitatie zo probleemloos in het voordeel van de eerste kon uitvallen. Madrid maakt zich dan ook weinig zorgen meer over communistische activiteit op het Iberische schiereiland.

Tijdens de dagen, waarop de grote rode heibel was aangekondigd, was de spanning in de grote steden evenwel bijna tastbaar. Amerikaanse leger- en marinemensen, die in de haven van Barcelona werken, kregen opdracht thuis te blijven, wanneer zij op hun werk gemist konden worden. Militaire wagens kwamen hen uit de kustplaatsjes, waar zij met hun gezinnen wonen, halen, omdat men bevreesd was dat de grote luxueuze auto's, waarin deze korporaals en sergeants in Spanje rijden, de dupe zouden kunnen worden van het verwachte oproer. Er gebeurde evenwel niets.

Een chauffeur in Barcelona vertelde mij: „Wat zou er kunnen gebeuren?" Hij beduidde mij even verderop naar de hoek van een straat te kijken. Daar stond een gepantserde Landrover, vol gewapende politiemannen.

„Zolang die er zijn, gebeurt er niets," zei hij. „Wij zouden wel willen dat er iets gebeurde, maar het zou nu alleen maar bloed kosten en geen resultaat hebben. Bovendien gaat het op het moment zo slecht nog niet. Elk jaar gaat het een beetje beter en als we tijd van leven hebben, zullen wij het even goed krijgen als de Amerikanen en de Duitsers. Maar een mens wil niet altijd als een onmondig kind behandeld worden."

Op deze basis nu, door deze chauffeur geformuleerd, ontstaat in Spanje een aanmerkelijk belangrijker oppositie dan de communistische. Het Spaanse volk, en vooral het intellectuele deel daarvan, is zonder meer bereid te erkennen dat het Francoregiem belangrijke resultaten heeft geboekt, zowel in de binnenlandse sfeer als in de betrekkingen met het buitenland. Maar steeds sterker wordt het verzet tegen het etiket van volslagen politieke onmondigheid, dat door de Madrileense regeerders op elke Spanjaard wordt geplakt.

Openlijk is daar reeds de „Union Espanola" voor uitgekomen. Deze monarchistische unie is loyaal tegenover Franco, maar stelt als eis, dat thans zo spoedig mogelijk weer een monarch aan het hoofd van de Spaanse monarchie komt te staan en wel de wettige troonpretendent, zoon van de laatste koning Alfons XIII, de banneling Don Juan, die in Estoril in Portugal verblijft.

Daarnaast hebben thans de zogenaamde „Colores" van zich doen spreken. Onder deze naam verenigen zich, onder leiding van vooruitstrevende katholieken, Spaanse jongeren van elke kleur en levensrichting. Ook zij willen de verdiensten van het Franco-regiem onderschrijven, maar achten de tijd gekomen om van Spanje weer een volwaardige democratie te maken. Zij zijn zelfs bereid generaal Franco opnieuw als regeringsleider te erkennen, maar dan met de andere troonpretendent, Xavier Bourbon-Parma, die in Vichy verblijft als staatshoofd op de koningstroon.

Hoewel het er aanvankelijk naar uitzag, dat de onderlinge verdeeldheid onder de monarchisten omtrent de persoon van de troonopvolger, voorgoed voorbij was na een bezoek van een aantal vooraanstaande Carlisten (aanhangers van het huis Bourbon-Parma) aan Don Juan Bourbon-Bourbon in Estoril, blijkt thans dat de Spaanse jongeren hun voorkeur weer doen uitgaan naar het huis Bourbon-Parma.

Dit huis, dat gedurende honderdvijftig jaar geen regerend vorst in Spanje heeft gekend, komt de laatste jaren steeds meer in de belangstelling. Aartshertog Otto van Habsburg heeft zich door zijn huwelijk aan dit huis geparenteerd en de geruchten willen hardnekkig doen geloven, dat ook koning Boudewijn, tenslotte zijn keuze op een telg uit dit geslacht zal doen vallen.

Daartegenover is de fysieke zwakte van het huis Bourbon-Bourbon algemeen bekend, ook al heeft generaal Franco zelf openlijk zijn voorkeur voor de jongste telg uit dit huis, prins Don Juan Carlos, uitgesproken. Het zal evenwel nog zeker acht jaar duren voordat Juan Carlos de troon kan bestijgen, omdat de Spaanse grondwet stelt dat een regerend vorst tenminste dertig jaar moet zijn. Zolang willen de Colores Franco echter niet meer als regent zien.

Deze „Colores", die volgens insiders vele honderdduizenden leden tellen, komen regelmatig in het geheim bijeen. Op die bijeenkomsten zweren zij een dure eed dat zij hun ideaal tot de dood zullen verdedigen. Hun voornaamste zorg is het opstellen van een sociaal programma voor Spanje om dit, met een ondubbelzinnige betuiging van hun trouw, aan Xavier Bourbon-Parma voor te leggen.

Ook in deze groep zijn in de voorbije weken enige arrestaties verricht. De op beschuldiging van communistische activiteit gearresteerde jonge Spaanse diplomaat, Julio Ceron Ayuso, zou in wezen deel uitmaken van de „Colores" — die zeer sterk anti-communistisch zijn — en regelmatig contact met Vichy hebben onderhouden. Het is in Spanje echter gewoonte dat de veiligheidspolitie alleen tegen „communisten" optreedt, ook al behoort het merendeel van de honderden gearresteerden van de laatste jaren tot de jonge Spaanse intelligentsia, die part noch deel aan het communisme heeft, maar zich openlijk keert tegen de dictatuur.

De Sowjet-regering heeft zich **bereid verklaard, ter gelegenheid** van het komende bezoek van vicepresident Nixon aan 85 Amerikaanse journalisten een visum te verstrekken.

Trekking Loterij ten bate van Fatimakerk

Oranjestad. — Gisteren vond de trekking plaats van de loterij t.b.v. de Fatimakerk te Dakota. Bij de groene loten viel de prijs, een eetkamer set op nummer 2713. Bij de gele loten was de 1e prijs, een horloge, en dit viel op nummer 4912. De 2e prijs, een Philips radio, op 1401. Een cassette tafelzilver was de 3e prijs en viel op nummer 4302.

ZO VIELEN

Zo vielen de prijzen bij St. Jans knapen

Oranjestad. — Zaterdagavond vond de trekking van de Loterij van de Sint Jans Knapen op San Nicolas.

1e prijs: T. V. toestel 0273; 2e prijs: fiets 2877; 3e prijs ook een fiets 5672; 4e prijs: polshorloge 1339, 5e prijs: softball, glove en bat 5419; 6e prijs: voetbal- en schoen 4999; 7e prijs: fototoestel 3696; 8e prijs: Vulpen: 5198; 9e prijs: Volley-ball 2823.

AGENDA ARUBA

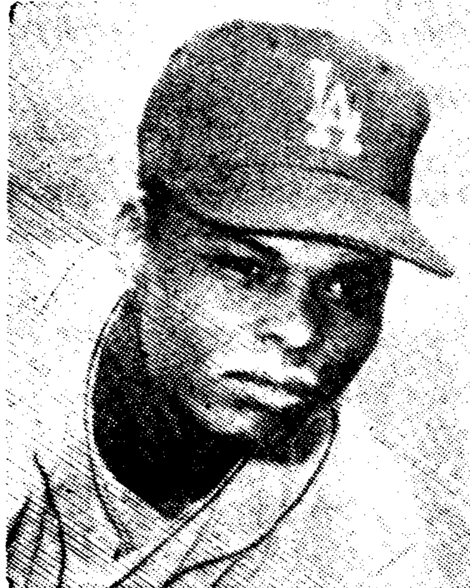
Oranjestad. — Kantoor Amigoe, Toricellistraat 16. Tel.: 1233.
Dinsdag 21 juli 1959.
Bioscopen:
De Veer, 8.30 uur:
„The fast and the furious". John Ireland, Dorothy Malone. Alle leeft.
Rialto, 8.00 uur:
„Un grito en la noche". (Spaans) Sofia Alvarez, Gustavo Rojo. 18 j.
Principal, 8.00 uur:
„El miede llego a Jalisco". (Spaans) Emulio Tuero, Olga Jimenez. 14 j.
Aurora, 7.30 uur:
„Melodias Inmortales". (Italiaans met spaanse tekst) Pierre Cresoy, Vera Molnar. Alle leeftijden.
Savaneta, 7.30 uur:
„Blackjack Ketchum" (Desperado) Howard Duff, Victor Jory. A. l.
Nachtdiensten Botica's:
Oranjestad: Botica Aruba. Tel: 1080.
San Nicolas: Botica Central: Tel 5119.
JEUGDCENTRALE „LA SALLE"
Dinsdag 21 juli 1959:
Club Noord: **7-9 p.m. Club open. Gymnastiek.**
Dakota: **Bijeenkomst Faircomité.**
Don Bosco (San Nicolaas): **5-10 p.m. Club open.**
St. Jozefbond Estrella (Santa Cruz): **5 p.m. Voetbaltraining: Hoofdklasse en Reserveklasse.**
Trupialen: **3.15 p.m. Zangles Junioren.**

Aruba, woensdag 22 juli 1959.
Club Noord: **Voetbaltraining Senioren en Junioren. 7.30 p.m. Toneelrepetitie. 7-9 p.m. Club open. Volleyballcompetitie: Noord-Don Bosco in gymnastiekzaal Sint Dominicuscollege.**

Dakota: 5-9 p.m. Club open. Tafeltenniscompetitie. 7.30 p.m. Volleyballcompetitie Tarcisiuscollege.
Don Bosco (San Nicolaas): Training softball. 6-8 p.m. Figuurzaagclub. 4-10 p.m. Club open.
St. Jozefbond Estrella (Santa Cruz): 5 p.m. Voetbaltraining Junioren. 7.30 p.m. Volleyballcompetitie: Estrella-Brasil 8.15 p.m. Estrella-Rapid. (Tarcisiuscollege).
Paradera: 8 p.m. Volleyballcompetitiewedstrijd: Paradera — Don Bosco.
Trupialen: 12 uur Zangles Junioren.

In de staat Bombay zijn vijftien mensen bijoverstromingen om het leven gekomen. Tweehonderd huizen zijn ingestort.

DON DRYSDALE in groots duel de meerdere Van Johnny Antonelli

CHARLEY NEAL
....de eerste na twee jaar....

De Los Angeles Dodgers en de San Francisco Giants, van ouds af twee grote rivalen, speelden gisteren een fraaie en spannende wedstrijd, die uiteindelijk met 3—2 door de Dodgers werd beslist. Don Drysdale (12—6) was de winnende pitcher en Johnny Antonelli (14—5) de verliezer. Beiden pitchten een fantastische partij. In de eerste inning scoorden de Dodgers twee runs door een „walk" aan Gilliam en een twee-out, twee-run homerun van Gid Hodges (18). In de tweede inning maakten de Giants gelijk door singles van Darryl Spencer, Jackie Brandt, Ed Bressond en een „error" van Don Zimmer. De strijd werd hierna een waar pitchersduel. Vanaf de tweede tot en met de achtste inning kwam geen enkele Dodger op base en maakte Antonelli achtereenvolgens 21 outs! Don Drysdale, die tweemaal in moeilijkheden kwam, bleek echter genoeg „stuff" te bezitten om zich uit „tight spots" te werken. In de negende inning scoorde Los Angeles de winnende run. Charley Neal, die van 1957 in meer dan 20 keren tegen Antonelli geen hit had kunnen slaan, opende deze inning door de eerste pitch van de „Giant-lefthander" diep in de „left-field bleachers" te slaan. Beide klubs sloegen slechts vier hits.

—*—

De St. Louis Cardinals wonnen met 2—0 van de Chicago Cubs. De winnende pitcher was Ernie Broglio (4—6). Glenn Hobbie (10—8) verloor voor Chicago.

—*—

De stand in de National League is thans:

San Francisco	52	40	—
Los Angeles	52	43	1½
Milwaukee	46	41	3½
Pittsburgh	48	43	3½
Chicago	45	45	6
St. Louis	44	46	7
Cincinnati	40	50	11
Philadelphia	35	54	15½

—*—

In de American League stonden er gisteren geen wedstrijden op het program. Volledigheidshalve laten wij hieronder de stand van de American League volgen:

—*—

Cleveland	50	38	—
Chicago	51	39	—
Baltimore	48	43	3½
New York	46	45	5½
Washington	43	47	8
Detroit	43	50	9½
Kansas City	40	49	10½
Boston	40	50	11

Wedstrijden van vandaag in de American League:

New York in Cleveland — 's avonds — Bobby Shantz (4-2) tegen Cal Mc Lish (11-3).

Boston in Chicago — 's avonds — Tom Brewer (7-6) tegen Dick Donovan (6-5)

Washington in Detroit —'s avonds Bill Fisher (8-3) tegen Paul Foytack (8-8)

Baltimore in Kansas City — 's avonds — Milton Pappas (10-4) tegen Bud Daley (9-6)

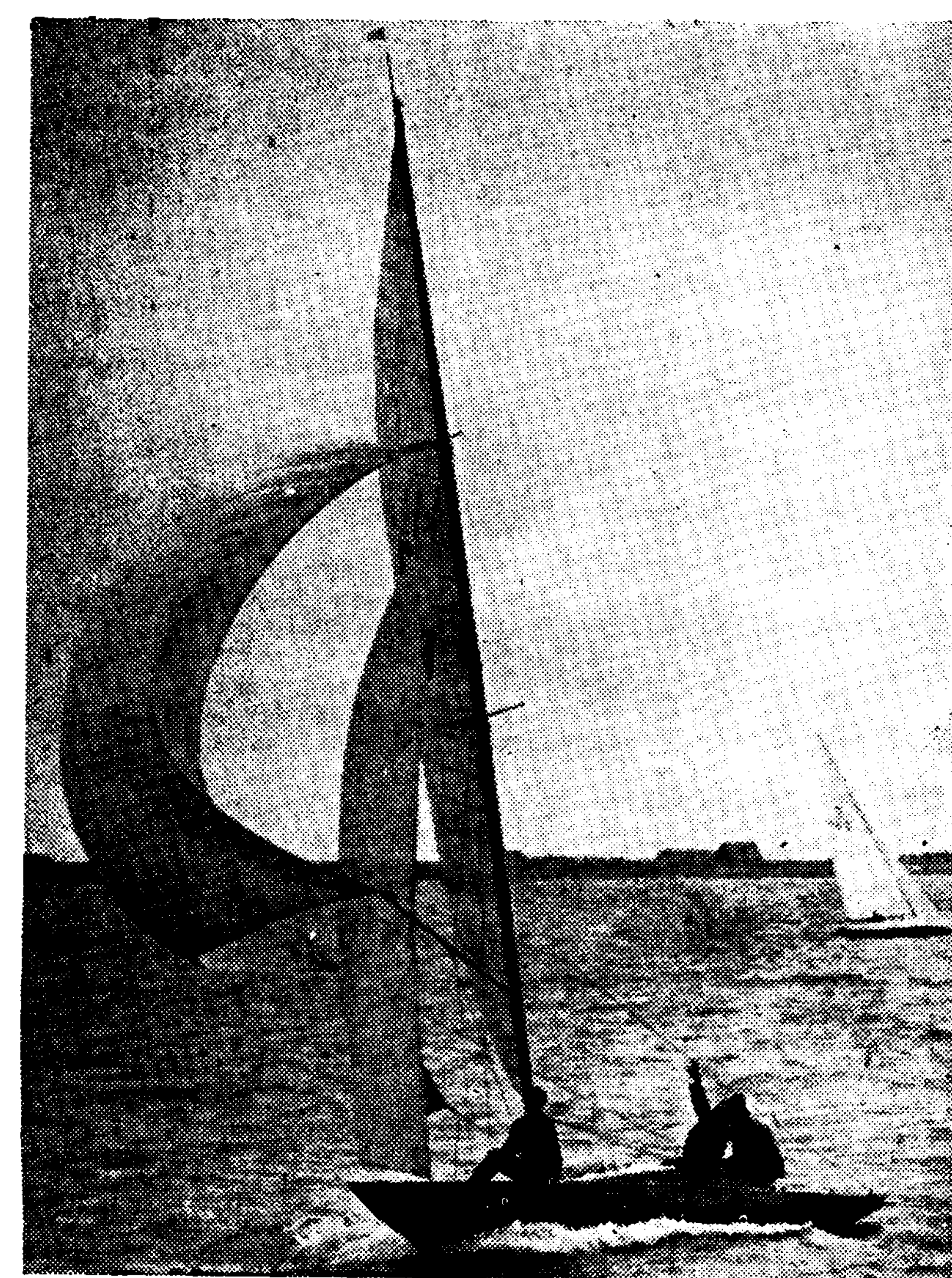
Wedstrijden van vandaag in de National League:

Philadelphia in Pittsburgh 's-avonds Gene Conley (7-6) tegen Bob Friend (4-11).

Cincinnati in Milwaukee 's avonds Don Newcombe (9-5) tegen Lew Burdette (12-9).

Chicago in St. Louis 's avonds Cecarelli (2-0) tegen Larry Jackson (8-7).

Los Angeles in San Francisco 's middags Roger Craig (4-1) tegen Sad Sam Jones (13-9).

In Den Helder werd onlangs de „Seaweek 1959" gehouden voor marinemensen uit België, Griekenland, Italië, Noorwegen, Zweden en Nederland. De zeil- en roeiwedstrijden werden in Medemblik gehouden. Een opname van deze wedstrijden ziet men op bovenstaande foto.

Venezolaanse Cinco y Seis

Uitslagen resulteerden in grote „mercado-libre"

Met geluk werd onze „fija" de winnaar van de quinta valida

Voor de tweede maal in drie weken tijds hebben de favorieten op de nieuwe renbaan in de „La Rinconada" kans gezien voor een „mercado libre" te zorgen. Ondanks het feit, dat twee „batacazos", namelijk in de eerste (Mañio) en vierde race (Borde) met de zege gingen strijken, bleek dit toch geen „surprise" voor velen te zijn. Naar het aantal goed ingevulde cuadros kan men duidelijk uitmaken, dat bovenvermelde dravers geen onbekenden onder de spelers van het cinco-y-seis-spel waren. Bij de cuadros met zes paarden werden er nog 49 gevonden. Het totaal (nog steeds niet officieel) is 349 cuadros met zes paarden, die elk het bedrag van 2603,55 bolivars waard zijn. Verder werden er 1844 cuadros met vijf paarden gevonden. Het totaal is 5305 cuadros met vijf paarden. Deze vertegenwoordigen elk het bedrag van 114,25 bolivars.

Primera válida (1600 meter)

Zeer zwaar gehandicapt door de modder trokken de elf dravers (Diamante Negro werd teruggetrokken), die voor deze eerste race stonden ingeschreven, met veel energie er van door. Red Devil en Jungle Prince vochten direkt na het startsignaal om de kop. Doordat laatstgenoemd paard een betere sprint bezat, schoot hij zijn rivaal voorbij. Met nog 100 meters voor de boeg, en twee paarden lengte verschil te hebben veroverd op zijn rivalen, dacht jockey „Pilin" Gonzalez de zege op zijn naam gebracht te hebben. Maar berijder Julian Rios stak toen een spaak in het wiel, door aan de eindspurt met het paard **MAÑIO** als een wervelstorm de koploper voorbij te schieten en hem nog met een neusverschil te kloppen. Deze draver heeft sinds 1957 geen enkele overwinning meer behaald. Dank zij de goede training van preparador Millard Ziadi heeft hij zijn kleuren weer op grootse wijze verdedigd. De tweede van deze wedstrijd was Jungle Prince; derde en vierde waren Guaicaipuro en Potasio.

Segunda válida (1200 meter)

De grote favoriet **CHEAPLOVE** met jockey „Negro" Cruz, die in totaal 59 punten van pers en radio wist te vergaren, had slechts in het begin van deze tweede race moeilijkheden met Arbaco, die tot de 1000 meter van geen wijken wist. Met nog 200 meter voor de boeg, ging de grote favoriet het ernstiger opnemen en daar jockey „Negro" Cruz de rijkunst op zijn duimpje kent, won hij op de laatste honderd meter terrein op zijn rivaal. Op de resterende 50 meter was dan deze zoon van My Love en Cherry Blossom heer en meester van de race-track. Met een verschil van twee en een halve paarde-lengte kruiste hij op zijn gemak de „meta". Tweede werd Nupcial, die op de laatste meters Arbaco onttroonde. Derde was Arbaco en vierde Contra Almirante. De paarden zoals El Druida, Don Juanito, Emperor en Grandtully, waarvan men een betere prestatie verwacht had, faalden jammerlijk.

Tercera válida (1800 meter)

Deze derde wedstrijd, die speciaal om de beker „Mathieu Valery" ging, werd, zoals velen verwacht hadden, een zege voor de dochter van Brazza en Lealtad **LAZULITA.** Deze dochter van de race-track, die het daglicht in Argentinië aanschouwd heeft, had het de hele race hard te verduren. Villa Real, die ook van goeden bloede is, was de koploopster van deze race. Deze positie behield zij tot de „recta final", waar Lazulita met Guillermo Gavidia, hun kleurer ging verdedigen. Op grootse wijze werd het aan de eindspurt een gevecht tussen twee zeer goede paarden. Met een neus-verschil werd de strijd door Lazulita gewonnen. Als derde en vierde draafden La Cora en Nini over de eindstreep.

Cuarta válida (1200 meter)

Het was Un Gaucho, dat direkt na het beginsignaal de koploper van deze vierde race werd. Bij de meters wist deze draver een voorsprong op zijn rivalen te behalen. Un Gaucho verloor aan de „camera lenta" terrein, toen **BORDE** met jockey Efrain Perez hem met gemak voorbij schoot en de viktorie op zijn naam bracht. Tweede en derde waren El Cielo Real en Levantino. Vierde was Balboa. Onze „batacazo" heeft ons deze week in de steek gelaten, want gedurende de gehele wedstrijd was hij niet in de strijd. Hij eindigde als nr 9.

Quinta válida (1200 meter)

Het geluk was van deze week weer aan onze kant, want „fija" **EL MASCOTA (llave 5)** met jockey Gustavo Avila bracht de overwinning op zijn naam. Niet dat deze draver met de viktorie is gaan strijken. Neen, in het geheel niet. De overwinnaar van deze race was de debutant **Mi Belidan.** Maar aangezien deze draver niet geldig was voor het cinco-y-seis-spel, werd vanzelfsprekend het paard, dat als tweede eindigde, als winnaar uitgeroepen. Deze was, zoals al vermeld, El Mascota. Derde en vierde waren El Vareador en Mohicano.

Sexta válida (1800 meter)

Om twintig voor zes werd het startsignaal voor deze laatste wedstrijd gegeven. Ramblera maakte van haar goede startplaats gretig gebruik om direkt de leiding van het peleton op zich te nemen. Veel geluk had deze merrie niet, want op de 600 meter moest zij in Negrito Lindo haar meerdere erkennen. Voor laatstgenoemde favoriet is deze laatste race ook geen overwinning geworden, want met veel élan wist **MACHANGO (llave 11)** met jockey Hernan Rengifo de eindstreep als eerste te kruisen. Tweede werd dan Negrito Lindo. Derde en vierde waren Don Teofilo en Ramblera. In deze sexta válida werd jockey Ignacio Ferrer uit het zadel geslingerd, toen het paard Salitral met een paar bokkesprongen hem van zijn rug ontlastte. Gelukkig bekwam deze jongeman geen letsel.

HIPPISCH JARGON

CUADRO — Formulier of invulbiljet, dat in viervoud wordt uitgegeven.

FIJA, LINEA, CASI FIJA — Betekent een favoriet, die niet meer behoeft versterkt te worden met een ander paard.

BATACAZO — Is een paard, dat geen favoriet is, maar toch een goede kans op de overwinning maakt.

MERCADO-LIBRE — Betekent „Vrije markt" ofwel beter gezegd vele duizenden goed ingevulde cuadros, die slechts heel weinig krijgen uitbetaald.

PUNTA-PUNTA of ‚TIRO A TIRO" — Betekent, dat een paard vanaf het start-signaal de leiding op zich neemt en deze tot de eindstreep behoud.

HOMESTRETCH, CAMERA LENTA, CURVA DEL SOL en RECTA-FINAL — Betekenen: 50 tot 25 meters voor de eindstreep.

CRUZA LA META VICTORIOSO — Betekent: Met veel elan de eindstreep overdraven.

MARCADOR — Betekent: het paard, dat als vierde over de eindstreep gaat.

G. Markiet tafeltennis-kampioen van Curacao

Mevr. HOLSTER dameskampioene

Het was afgelopen zondag weer een drukte van belang op Negropont, waar in het gastvrije lokaal van Asiento de derde open Curaçaose Tafeltenniskampioenschappen verspeeld werden. Rond negen uur gaf de heer Walters van de C.T.T.B., die de wedstrijden weer op de hem bekwame wijze regelde, het beginsignaal en een serie van 126 wedstrijden kon worden afgewerkt om te beslissen wie zich voor een jaar tafeltenniskampioen van Curaçao mocht noemen.

Reeds in de eerste ronden waren merkwaardige uitslagen te noteren. Bennett verloor van Arvelo, Davelaar van Alphonso en Wentwoord moest het onderspit delven tegen de tweede klasser Stehouwer, welke laatste overigens een prima partij speelde. Gelukkig voor hen waren zij door de nieuwe regeling niet meteen uitgeschakeld en konden zij hun misstap nog goed maken.

Wentwoord plaatste zich via overwinningen op Coffi en Walters in de halve finale, waarin hij ten onder ging tegen Hildo Bakhuis. Davelaar kwam middels zegepralen op Clarinda en Arvelo eveneens in de halve finale, waar hij echter een onoverwinnelijke Markiet zou ontmoeten.

In de finale maakte Markiet korte metten met een van tevoren reeds geïntimeerde Bakhuis, die blijk gaf geen vechtersmentaliteit te bezitten en zich als een willoos schaap naar de slachtbank liet voeren.

In de eerste twee games kon Hildo een kleine voorsprong nemen in het begin, maar bij 8 kwam zijn tegenstander naast hem en zakte Bakhuis' spel als een kaartenhuis in elkaar. In de derde game voerde Bakhuis zijn voorsprong op tot 17—11. Markiet vocht hevig terug, maar bij de stand 19—16 en Bakhuis aan service geloofde niemand nog, dat hij ook deze game nog zou winnen. Zelfs de supporters, die Markiet hevig aanmoedigden, werden er stil van. **Ook nu faalde Hildo en met 21—19 besliste Markiet deze derde game in zijn voordeel en kon hij zich kampioen van Curaçao 1959 noemen.**

Ongetwijfeld beschikt Markiet over vele kwaliteiten, hetgeen zijn zeges op achtereenvolgens Vlieg, Davelaar en Bakhuis getuigen, maar zijn houding bewijst, dat hij niet over de juiste sportmentaliteit beschikt. Het zijn sterke benen, die de weelde kunnen dragen, maar wat deze over-het-paard getilde jongeman op het gebied van show presteerte doet de sportman in hem volkomen vergeten. Wij zouden Markiet in zijn eigen belang willen aanraden nuchter met beide benen op de grond te blijven en te bedenken, dat niets zo vergankelijk is als sportroem.

Bij de tweede klasse heren plaatsten Naeff, Isenia, Frank Davelaar en Bouman zich in de halve finale. Het enig opmerkelijke was, dat Frank er niet in slaagde van Bouman te winnen, zodat de finale in deze klasse zou gaan tussen twee teamgenoten, die in de kompetitie beiden ongeslagen gebleven waren.

Evenals bij de tienkamp bleek Winston Isenia te sterk voor zijn makker en kon hij zich tooien met de kroon, die vorige jaren door Bakhuis en Vlieg veroverd was.

In de derde klasse bleek het spelpeil over de gehele linie stukken beter dan vorige jaren. In de finale traden twee pupillen van de fraters van Scherpenheuvel aan, die onder elkaar de prijzen zouden gaan verdelen.

Petronilla, die zich via Henriquez had geplaatst, overmeesterde in 3 games Naar, die Espinal had teruggewezen. In de tijd van 1 jaar was het René Davelaar gelukt om twee jongens, die tevoren nog nooit een tafeltennisbat in handen hadden gehad, op te leiden tot prijswinnaars in de derde klasse. Vooral Petronilla beschikt over een behoorlijke spelopvatting en speelde met de allure van een grootmeester. Naar heeft zich de wijze lessen van Richard Bergman ter harte genomen, maar zijn serveerballen misten toch de scherpte en het effekt van de vroegere wereldkampioen. Al met al spelertjes om in de gaten te houden voor de toekomst

Bij de dames is het mevr. Harteloh niet gelukt haar titel te behouden.

Mevr. Moreno versperde haar de weg naar de finale, waarin mevr. Holster de sterkste zou blijken. Met goed afwisselend spel nam de CPN-speelster al direkt het spel in handen en gaf haar opponente maar weinig kans op sukses. Van mevr. Moreno evenwel een keurige prestatie deze tweede prijs!

Het kampioenschap van de dames tweede klasse kwam terecht bij degene, die er het meeste recht op had, nl. mej. Groenendaal van P.O.C., die een klasse sterker bleek dan haar tegenstandster Maharay.

Aanstaande zondag 26 juli zullen de dubbelkampioenschappen verspeeld worden en zal de prijsuitreiking plaats vinden van alle prijzen dit seinzoen behaald in kompetitie, tienkampen en open kampioenschappen.

De stand in de strijd voor de verenigingsprijs is momenteel:

1. Los Millionarios	......	8 punten
2. Scherpenheuvel	....	6 punten
3. C.P.N.	....	4 punten
4. J.P.F.	....	4 punten
5 P.O.C.	....	4 punten
6. C.S.C.	....	2 punten

SPORTBERICHTEN

ATLETIEK

Tijdens de zeslandenatletiekwedstrijd (heren), die zaterdag en zondag in Duisburg werd gehouden, en waar Nederland na Duitsland (134 pt), Italië (112), Frankrijk (108), België (66,5), Zwitserland (65,5) op de zesde plaats eindigde met 64 pt, heeft Eef Kamerbeek het Nederlands rekord tienkamp verbeterd. Hij kwam tot 6889 pt.

Onze landgenoot Parlevliet heeft het Nederlands rekord op de 400 meter horden verbeterd. Hij eindigde achter de Duitser Janz op de tweede plaats met 52,2 sec. Het oude rekord stond op zijn naam met 53,1 sec. Ook de tienkamper Eef Kamerbeek heeft zijn Nederlands rekord scherper gesteld. Hij kwam tot een totaal van 6889 punten. Zijn oude rekord was 6784 pt.

De Amerikaanse heren-atletiekploeg heeft de Russische ploeg met 127 tegen 108 punten verslagen, terwijl bij de dames Rusland won met 67 tegen 40 punten. Het heeft niet veel gescheeld of de Rus Kusnetsov had zijn wereldrekord tienkamp (8357 pt) verbeterd. De zware regenval heeft zijn prestaties evenwel ongunstig beïnvloed. Toch kwam de Rus op een totaal van 8350 punten, waarmede hij dus slechts 7 punten onder zijn wereldrekord bleef.

VOETBAL

In een voorwedstrijd voor het Olympisch voetbaltoernooi van 1960 won Rusland zondag te Moskou met 2—0. De ruststand was 1—0. Het klassement in de groep, waarin behalve Rusland en Roemenië ook Bulgarije is ingedeeld luidt: 1) Rusland 3 pt uit 2 wedstr.; 2) Bulgarije 1 pt uit 1 wedstr. en 3) Roemenië 0 pt uit 1 wedstrijd.

TENNIS D.C.

Door een overwinning in het dubbelspel heeft Australië in de wedstrijd tegen Mexico, die in Mexico City wordt gehouden en geldt voor de halve finales van de Amerikaanse zone, een 2—1 voorsprong genomen. Neale Fraser en Roy Emerson (Australië) versloegen Mario Llamas en Gustavo Palafox (Mexico) met 6—3 en 6—2

Gaitskell zeker van overwinning op partijcongres

De leiders van de Britse „National Union of general and Municipal Workers", de op twee na grootste vakbond, hebben besloten, op 21 augustus hun afgevaardigden, die vorige maand in strijd met het advies van het hoofdbestuur de eis stelden dat Engeland eenzijdig van de waterstofbom afziet, te vragen deze eis in te trekken en zich te scharen achter het standpunt van het algemeen vakverbond (TUC) en de labourpartij, die in afwachting van een veelzijdige ontwapening de vorming van een organisatie van landen zonder kernwapens voorstaan.

Als dit gebeurt kan labourleider Gaitskell op het partijcongres in oktober op 650.000 stemmen extra rekenen. De bonden van de bouwvakarbeiders, de mijnwerkers en het spoorwegpersoneel hebben zijn kant al gekozen. Zo zal de nederlaag van Frank Cousins, de leider van de grote „Transport and General Workers Union" die een eenzijdig opgeven van de waterstofbom door Engeland eist, verzekerd zijn. Hij kan rekenen op e e n miljoen stemmen.

VOETBALPOOL

Voor de wedstrijd van zondag aanstaande tussen de Nederlandse eredivisieclub Elinkwijk en Sabt de Curaçaose kampioensploeg, heeft de C.V.B. een pool uitgeschreven, waarbij een minimum van duizend gulden kan worden gewonnen. De pool zal er zeker toe bijdragen de interesse voor deze ontmoeting te verhogen.

Poolformulieren à f 1,25 zijn verkrijgbaar bij:

S.E.L. Maduro and Sons, de Jonh's Sporthuizen, Bar 88, Recreation Park, Club J.P.F. en op de redaktie van de „Amigoe di

Ter gelegenheid van het vijftigste concours hippique te Hoofddorp in Nederland, sprongen de ruiters van de selektiewedstrijden voor het kampioenschap van Nederland, door de erepoort. Op de foto ziet men de enige vrouwelijke deelnemer, mej. Mady Koster, de jubileumhindernis nemen

Schoolvolleyball-toernooi voor lagere scholen

Op woensdag 22 juli vindt op de banen van het Xaveriuscollege een schoolvolleybaltoernooi plaats voor lagere scholen. Tot nu toe schreven de volgende scholen in:

1. St. Jozefschool, Montagne
2. St. Antoniusschool, Sta. Maria.
3. Xaveriuscollege, Suffisant.
4. St. Dominicusschool, Montagne.
5. Martinus de Porresschool, S. Rosa
6. Fatima-college, Suffisant.
7. St. Franciscuscollege, Janwé.
8. St. Pauluscollege, Groot Kwartier.
9. St. Bonifaciusschool, Gr. Kwartier
10. Aloysiusschool, Scharloo.

Het Bestuurscollege stelde wederom enkele prachtige prijzen beschikbaar. De organisatie is in handen van mej. A. Sprockel en de heer A. Schraven. De wedstrijden beginnen om half drie precies. De scholen worden verzocht op tijd aanwezig te willen zijn.

De Noorse auteur en toneelschrijver Peter Egge is in een ziekenhuis in Oslo overleden. Hij is 90 jaar geworden.

Volleyball-toernooi ASIENTO op banen te NEGROPONT

Gisteren is het jaarlijks volleyball-toernooi van de volleybalclub „Asiento op de banen te Negropont begonnen. Aan deze wedstrijden nemen maar liefst dertien damesteams en twaalf herenploegen deel.

De damesteams zijn in vier poules ingedeeld:
Poule 1. Superstars, Juvenia, Kwiek.
Poule 2: Olympia, Asiento B, Black and White.
Poule 3. Maccabai, Venus, Asiento A
Poule 4. De Soto Vios, Universal.
De vereniging TOP lootte vrij.

De indeling van de herenteams is als volgt:
Poule A. Union Fleur de Marie, Chinese club, Volleymasters.
Poule B. Dragons, Asiento B. M.L.D.
Poule C. Sithoc, Black and White, Top.
Poule D. Aquino, Asiento A, Maccabi.

Het schema voor de heren volgt hieronder:
Maandag 27 juli baan 1:
19.45 Fleur de Marie — Chinese Cl.
20.30 Fleur de Marie Volleymasters
21.10 Chinese Club — Volleymasters
21.50 M.L.D. — Asiento 2
Baan 2
19.45 Asiento 2 — Dragons
20.30 Dragons — M.L.D.
21.10 Black and White — Sithoc
21.50 Asiento I — Maccabi
Baan 3
19.45 Top — Sithoc
20.30 Aquino — AsientoI
21.10 Maccabi — Aquino
21.50 Top — Black and White.

Op woensdag 28 juli worden dan de halve finales verspeeld. En op donderdag 30 juli de dames en heren finale.

BASKETBALL

Hedenavond wordt op het J.P.F.-sportpark een belangrijke basketball-wedstrijd gespeeld in de kompetitie om het Curaçao kampioenschap. Lightning en Sithoc komen tegen elkaar uit. Geen van beide ploegen heeft tot nog toe verloren.

De voorwedstrijd wordt gespeeld tussen Girl Trotters en Cas Cora.

Graaf Raymond D'Ansembourg, kamerheer in buitengewone dienst van de groothertogin van Luxemburg is op 62 jarige leeftijd te Leuven overleden.